

SISÄLLYSLUETTELO

Uutisia Netivyasta.....	2
Joseph Shulam	
Siionin sionismi.....	6
Joseph Shulam	
Kotiinpaluu.....	20
Amerikanjuutalainen tarkastelee perintöään	
Barry Rosenfeld	
Vanhan-uuden siirtolaisen näkökulma tämän päivän sionismista.....	27
Rittie Katz	
Kristillisen sionismin historiallinen alkuperä.....	29
Joseph Shulam	

Teaching from Zion:
Netivyah Bible Instruction Ministry
P.O.Box 8043 (16 Narkis Street)
91080 Jerusalem Israel

Tel: 972-(0)2-623 1019
Fax: 972-(0)2-624 9258
E-mail: netivyah@netivyah.org
Home page: www.netivyah.org

Suomenkielinen käännös:
Israel-Apu Ry
c/o Risto Tani
Tanintie 35
36520 Raikku
Puh: 03-3767513

Sähköpostit ja kotisivu:
rt471@dnainternet.net
keijo.lindeman@kolumbus.fi
<http://www.israel-apu.org>

Opetusta Siionista lehti on ilmainen. Lehteä jaetaan kokoustilaisuuksissa ja eri paikkakunnilla yhteyshenkilöiden kautta. Lehden voi tilata myös henkilökohtaisesti. Lehti kustannetaan lahjoitusvaroin. Vapaaehtoisen lahjoituksen lehden toimittamis- ja postittamiskuluihin voi suorittaa seuraavalle pankkitilille:

Israel-Apu Ry
Kangasalan Osuuspankki
Tili n:o 510400-40033452

Netivyah on Israelissa toimiva messiaaninen järjestö, pääpaikkanaan Jerusalem. Netivyah voi avustaa seuraavan Israel-Apu Ry:n tilin kautta. Tilille suoritettavat lahjoitukset menevät humanitaarisena avustuksena lyhentymättöminä Netivyan hyväksi.

Israel-Apu Ry / Netivyah
Kangasalan Osuuspankki
Tili n:o 510400-20004879

Uutisia Netivyasta

Joseph Shulam

Tämänkertainen Opetusta Siionista -lehti on vähän suurempi kuin normaalisti. Emme ole julkaisseet lehteä moneen kuukauteen ja tällä kertaa lehti onkin suurempi kuin yleensä. Tässä lehdessä on 60 sivua. Lisäksi olemme lisänneet lehteen grafiikkaa ja kuvia. Itse asiassa olemme suunnitelleet painavamme seuraavat numerot nelivärisinä ja ehkä myös vaihdamme rakennetta.

Me haluamme tehdä Opetusta Siionista -lehdestä ei vain vakavasti otettavaa aikakauslehteä vaan myös käyttäjäystävällisemmän lehden.

Tässä numerossa olemme päättäneet tarttua yhteen monimutkaisimmista asioista Israelissa ja juutalaisessa yhteisössä maailmanlaajuisesti ja lisäksi kristittyjen sionistien joukossa.

Tämä on haastava aihe, koska jollakin tasolla jokainen, joka on Jeshuan opetuslapsi, ja joka uskoo Jumalan lupauksiin, on myös raamatullinen sionisti. Toisaalta, kun puhutaan modernista ”sionismista”, perinteiset kristityt nousevat vastarintaan, koska perinteen mukaan Jumala on korvannut Israelin ”kirkolla” ja että Israelilla kansana ei ole enää paikkaa Jumalan taloudessa.

”Sionismi” on hämmentävä termi nykypäivänä sekä juutalaisille että kristityille. Se onkin nykyisin Israelissa termi, jota useat nuoret ja langattoman teknologian ihmiset pitävät ”rikkamana”. Tästä syystä mielestäni on sopiva aika paneutua aiheeseen ja avata keskustelu.

Tässä Opetusta Siionista -numerossa esitän muutamia ajatuksia, jotka saattavat olla uusia joillekin lukijoille, mutta ne ovat parhaimpia, mitä voin tuoda Jumalan näkökulmasta.

Viimeaikaista kehitystä Netivyassa

Soppa-keittiö

Viimeisen kuuden kuukauden aikana taloudellinen tilanne Israelissa on huonontunut niin paljon, että sanomalehdillä on ollut suuria otsikoita, jotka käsittelevät kasvavaa köyhyyttä Israelissa. Soppa-keittiöitä on avautunut ympäri maata kuin sieniä sateella. Netivyan soppa-keittiö on myös kasvanut sekä ruokittavien ihmisten määrässä että tarvittavien työntekijöiden määrässä. Nyt ruokimme keskimäärin 100 ihmistä päivässä. Meidän olisi mahdollista ruokkia satoja ihmisiä, jos saisimme tukea tehdä sitä. Meidän on täytynyt kuitenkin rajoittaa niiden ihmisten määrää, jotka saavat

tämän siunatun avustuksen Jumalan ihmisiltä, koska olemme jo käyttäneet Netivyan yleisestä rahastosta yli 20 000 dollaria ylitse sen summan, joka oli varattu soppa-keittiötä varten. Ensi vuonna meidän pitäisi toivoa kahta asiaa. Yksi on se, että pystyisimme Netivyan soppa-keittiössä kohtaamaan Israelin köyhimmistä köyhimpien ihmisten tarpeet. Toinen asia on se, että toivomme ettei Israel tarvitsisi enempää soppa-keittiötä ja että vauraus, joka on luvattu Jumalan sanassa, voittaisi tarpeen ruokkia nälkäisiä.

Seuraavassa on joitakin lausuntoja, jotka ovat olleet *Yedioth Ahatonot* hepreankielisessä sanomalehdessä (12/7/2005). Ne koskevat köyhyyttä Israelissa ja soppa-keittiötä, jotka ruokkivat tarvitsevat.

”Israelissa on 1,5 miljoonaa köyhää.” ”Köyhä” määritellään tänä päivänä Israelissa siten, että jos ei ole TV:tä tai videoita, ei omista autoa, jos on uhkana veden ja sähkön katkaisu maksamattomien laskujen takia, jos ei ole tietokonetta kotona, pankkitili on rajoitettu ja ei ole ostanut uusia vaatteita vuoteen, on köyhä. Järkytyin kun kuulin nämä faktat Israelista. Järkytyin, kun sain selville, että 72 % niistä, joita kutsutaan ”köyhiksi”, ovat työttöminä. Monet niistä, jotka ovat ”köyhiä”, ovat myös vanhoja ja sairaita, usein kroonisesti sairaita.

Soppa-keittiö on meille Netivyassa keino toteuttaa Jeshuan opetuksia, kun hän kertoi viimeisestä tuomiosta: *Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun tyköäni, te kiroitut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä. Sillä minun oli nälkä, ja te ette antaneet minulle syödä; minun oli jano, ja te ette antaneet minulle juoda; minä olin outo, ja te ette ottaneet minua huoneeseen; minä olin alaston, ja te ette vaatettaneet minua; sairaana ja vankeudessa, ja te ette käyneet minua katsomassa. Todellisuudessa, eikö meidän kaikkien pitäisi osallistua ruokkimaan köyhiä ja vaatettamaan heitä?*

Kol HaYeshua radio lähettää ohjelmaa joka ilta kello 22:n ja 23:n välillä A.M. radiossa. Me levitämme yhden tunnin ajan raamattuopetusta ja saarnamme Hyvästä Sanomasta hepreankielellä koko Israelissa ja suurimmassa osassa Lähi-itää. Tämä on ainutlaatuinen palvelustehtävä ja ainoa laatuaan maailmassa. Ajatelkaa rakkaat sisaremmme ja veljemme: me puhumme julki Hyvää Sanomaa Israelin profeettojen kielellä, Jeshuan kielellä ja kielellä, jolla Paavali puhui joukoille Jerusalemin temppelelta. Tässä on eräs vastaus, jonka sain sähköpostissa viime viikolla:

”Olen halunnut kiittää teitä kaikkia, erityisesti Amikan Tavoria, Udi Tsofelia ja Yosef Shulamia erinomaisesta työstä Kol HaYeshua radiossa. Olen Kehillat Ha-Derechin jäsen Carmielissa ja kuuntelen erityisesti Motzei Shabbat, Yom Rishon ja Yom Shlishi ohjelmia. Jos pystyn olemaan hereillä, kuuntelen Amikamin Netivei Ha Ktuvim ohjelmaa klo 22.30. Kuunteleminen on joskus hieman hankalaa, mutta jos liimaan

*korvani kaiuttimeen tai käytän korvakuulokkeita, saan yleensä selvää. Teidän ohjelmanne on erittäin tärkeä osa Sanan kuulemistani!
Hag Kasher v'Sameach-B'Mashiach."*

Kol HaYeshua radion palvelustyö on levittänyt Hyvää uutista ihmiselle ylhäältä Galileasta Negeviin asti. Tarvitsemme apuanne ja tukeanne näiden ohjelmien tuottamiseen. Trans World Radio maksaa varsinaisista lähetyksistä. Meidän täytyy tuottaa ohjelmat T.W.R:n ja World Radion osittaisella avulla. Pidä meidät rukouksissamme ja siunaa Kol HaYeshua:a, jotta se voi jatkaa Hyvän Sanoman välittämistä koko Israeliin.

Meillä on netti-sivut, joilla voit vieraila ja joko kuunnella tai ladata viestejä Kol HaYeshuasta hepreankielellä tai englanniksi, ja kuunnella joitakin opetuksia kotitietokoneellasi. Itse asiassa meillä on kahdet netti-sivut. Toiset sivut ovat vain englanniksi ja toiset ovat kaksikieliset. Vain englanniksi olevat sivut löytyvät osoitteesta: www.netivyah.org. Kaksikieliset sivut, joilta voit löytää äänitiedostoja mp3-muodossa ja ladata niitä, ovat osoitteessa: www.netivyah.org.il.

Uutisia Shulamin perheestä

Kuten monet teistä tietävät rukouslistojen perusteella, joita lähetän lähes joka viikko, Shulamin perhe on käymässä läpi hyvin vakavia ongelmia. Tyttäreni on käymässä läpi hyvin sotkuista eroprosessia menetellen ehdottoman selvästi raamatullisin perustein. Nämä tapahtuvat ovat aiheuttaneet meille paljon surua ja myös paljon kuluja. Valitettavasti prosessi ei ole vielä ohi ja myös tämän kauhun kustannukset eivät ole vielä loppuneet. Me kiitämme niitä, jotka ovat uhrautuneet auttamaan meitä perheenä. Me pyydämme kaikkia ystäviämme jatkamaan tilanteen puolesta rukoilemista, jotta tämä ongelma saa nopean ratkaisun ja Danah ja Nooam, tyttären tyttärenme, voivat jatkaa tervettä elämää. Rukoile lisäksi Danahin ja Nooamin terveyden puolesta. Danah oli leikkauksessa kaksi kuukautta sitten ja vielä on syytä rukoilla hänelle terveyttä.

Kiitämme Jumalaa, että Marcian lonkka on ollut hieman parempi. Hänellä oli hyvin vaikeita aikoja ollessaan USA:ssa lokakuussa. Lonkka oli hyvin kipeä ja hän oli motellissa eikä päässyt ylös sängystä eikä voinut kävellä. Danah oli vielä vuoteenomana leikkauksen jäljiltä. Muutaman päivän ajan olimme pyytäneet, jotta veljet ja ystävät tulisivat auttamaan Marciaa. Lopulta poikani Barry tuli Tennesseeestä auttamaan äitiään pakkaamaan laukut ja lentämään kotiin Israeliin. Asiat ovat kohentuneet ja Marcia voi paremmin. Mutta jälleen kerran tiedän, että rukouksenne Marcian terveyden puolesta tuo Jumalan siunausta ja auttaa parantumisessa.

Roeh Israel seurakunta Jerusalemissa

Seurakunnassa on erikoista se, että se kasvattaa vanhat yhteen ja nuoret ottavat yhä enemmän vastuuta. Roeh Israel (Israelin paimen) seurakunnassa iloitsimme siitä, että meillä on hieno nuorien joukko, jota johtaa nuori johtajamme Yudah. Meillä nuoret lapset lukevat kaksi lukua päivässä kirjoituksista. He myös ylläpitävät hienoja nettisivuja ja foorumia internetissä. Lisäksi he tekevät hyviä töitä tarvitseville ihmisille.

Olemme hyvin ylpeitä nuoristamme ja myös vanhemman sukupolven pioneereista, jotka kulkivat Herran kanssa vainojen tulen läpi ja läpi Jeshuan ikeen taakan. Se on kevyt ja miellyttävä verrattuna synnin ja maailman orjuuteen, mutta silti ei helppo eikä yksinkertainen.

Netivyan rakennuksen rakennusprojekti Jerusalemin keskustassa

Olemme lopultakin ylittäneet yhden suurimmista esteistä. Jerusalemin kaupungin insinööriosasto on lopulta hyväksynyt suunnitelmat ja antoi suosituksensa sisäasiain rakennuskomissiolle. Olemme saavuttaneet seuraavan askelman lainopillisessa työssä ja arkkitehtuurisissa vaatimuksissa. Emme ole vielä aloittaneet suurta kampanjaa rakennusrahaston kartuttamiseksi, mutta jos koet, että sinun pitäisi lähettää rahaa rakennusta varten, uskon, että tulet siunatuksi. Tarvitsemme noin 650 000 dollaria, jotta saamme laajennettua rakennusta ja rakennettua lisäkerroksen rakennuksen päälle. Jokaisena sapattina rakennus on täynnä ja useana sapattina on ainoastaan tilaa auditoriomme takana olevassa seisomahuoneessa. Rakennuksemme remontointi ja laajennus mahdollistaa sen, että 250 ihmistä voi istua mukavasti. Lisäksi rakennusprojektissa rakennetaan uusi suuri teollisuuskeittiö soppa-keittiölle ja useita luokkahuoneita nuorille ja lapsille. Nämä kaikki ovat myös käytössä messiaanisella Midrashalla (Raamattukoululla). Me emme usko, että rakennus tulee käyttöön vain parina päivänä viikossa. Meidän toimintamuodot käyttävät rakennusta seitsemänä päivänä viikossa ja ne palvelevat sekä uskovia että ei-uskovia - ne tarjoavat yhteisön.

Netivyah ja humanitaarinen apu Messiaan ruumille Israelissa

Useimmat kannattajamme eivät tiedä, että Netivyah on antanut humanitaarista apua tarvitseville ympäri Israelia.

Viimeisen kuukauden aikana olemme antaneet yli 5000 dollaria sekä uskoville että ei-uskoville Israelissa, joilla on ollut vaikeaa ja jotka ovat tarvinneet auttavaa kättä, jotta ovat selvinneet rahallisesti. Tässä on muutamia esimerkkitapauksia, joita olemme auttaneet viime kuussa.

1. Nuori maahanmuuttaja Etelä-Amerikasta jätti sähköpeittonsa töpselin kiinni ja unohti sammuttaa sen kun lähti ulos. Kun hän tuli takaisin, koko asunto oli tulossa. Kaikki mitä hän omisti, oli mennyttä. Lisäksi hänen täytyi korjata asunto samaan kuntoon kun se oli vuokratessa. Tytöllä ei ollut paikkaa missä asua, ei vaatteita ja ei rahaa. Hän on nyt työssä kahdessa paikassa, jotta saisi maksettua asunnon siivouksen ja korjauksen. Hän on ortodoksijuutalainen tyttö, joka vain tarvitsi auttavaa kättä!
2. Seurakuntamme jäsenellä oli vaikeaa, koska hän menetti työnsä ja ei kyennyt maksamaan laskujaan.
3. Etiopiasta tullut maahanmuuttajaperhe ei pystynyt maksamaan kahden lapsensa koulumaksuja.
4. Sisarella oli kovia vaikeuksia hampaidensa kanssa. Niissä oli jatkuvaa kipua ja hän ei pystynyt lepäämään yöllä eikä päivällä. Emme voineet pitää rahaa pankissa ja antaa sisaremme Herrassa kulkea kivun kanssa, koska hänellä ei ollut itsellä rahaa.
5. Olemme lähettäneet myös rahallista apua arabi-veljillemme, jotka ovat Libanonin sodan selviytyjiä ja elävät nyt Pohjois-Galileassa.

Voisin jatkaa näitä kertomuksia ja kertoa paljon enemmän ihmisten tarpeista seurakunnassamme ja yhteisössä.

Kirjoitan näistä kertoakseni sinulle, että kaikki sinun lahjoituksesi Netivyalle ovat kuin jätetty Jumalan valtakunnalle. Uskomme, että Jeshuan opetukset eivät ole vain teologiaa, opillisia väittelyitä ja kinaa varten. Jeshuan opetukset ovat käsky ja me olemme iloisia siitä, että olette partnereitamme tässä työssä Hyvän Sanoman levittämiseksi Israelille.

Pidäthän Netivya:a rukouksissasi ja siunaa Israelia matkalla pelastukseen. Kiitos!

Siionin Sionismi

Joseph Shulam

Sionismi on ollut hyökkäyksen alaisena usean vuoden ajan. Tämä hyökkäys sai virallisen leiman, kun Yhdistyneet Kansakunnat antoi päätöslauselman (pätöslauselma 3379), jonka mukaan Sionismi on ”rasismia.” Kenellekään meistä ei ole salaisuus, että öljyrikkaat arabivaltiot ostivat ja maksoivat kokonaan tällaisen päätöslauselman, eikä myöskään se, että päätöslauselmalla ei ole mitään tekemistä totuuden kanssa. Suurempi ironia on kuitenkin se, että kaikkein vaarallisin hyökkäys Sionismia vastaan ei tule ulkopuolelta, vaan juuri niiltä sionisteilta, jotka elävät Israelin maassa. Nämä sionistit ovat auttaneet rakentamaan tätä maata autiosta aavikosta puutarhaksi, joka varustaa hedelmiä ja vihanneksia monelle Euroopan maalle. On hieman outoa todistaa kuinka Euroopan yhteisen markkinan parlamentaariset jäsenet syövät avokadosalaattinsa, jossa on Israelista tuotuja

avokadoja, jotka ovat kasvaneet Jordanin laaksossa, samalla kun he äänestävät Yhdistyneissä Kansakunnissa Israelia vastaan. Salvador Dali, 1900-luvun suuri surrealistinen taiteilija, ei olisi voinut kuvitella surrealistisempaa tilannetta kuin mitä Euroopan Parlamentin asema on Israelin valtiota ja Sionismin tarkoitusta kohtaan!

Juutalaisten ja ei-juutalaisten joukossa on perushämmennys liittyen Sionismiin, moderniin Sionismiin, kulttuuriseen Sionismiin, uskonnolliseen Sionismiin ja poliittiseen Sionismiin. Tässä on sekä juutalaisista että ei-juutalaisista kansainvälisistä lähteistä otettuja määritelmiä siitä, mitä Sionismi on:

Dateline Durban: YK:n Maailman Konferenssi Rasismia vastaan

Sionismi on juutalainen kansallinen uudelleensyntymisen ja uudistumisen liike Israelin maassa – juutalaisen kansan historiallinen syntyipaikka. **Kaipausta palata Siioniin, joka on raamatullinen termi sekä Israelin maalle että Jerusalemlle, on ollut juutalaisen uskonnollisen elämän kulmakivi juutalaisten maastakarkoituksesta lähtien kaksituhatta vuotta sitten, ja se on sisäistetty juutalaisessa rukouksessa, rituaalissa, kirjallisuudessa ja kulttuurissa.**

Moderni Sionismi tuli esiin 1800-luvun lopulla vastaukseksi juutalaisten väkivaltaiselle vainoamiselle Itä-Euroopassa, antisemitismille Länsi-Euroopassa. Moderni Sionismi yhdisti muinaiset juutalaiset raamatulliset ja historialliset siteet esi-isien kotimaahan nationalismin modernin ajatuksen kanssa luoden näyn perustaa nykyaikainen juutalainen valtio Israelin maahan.

Mitä on Sionismi? Rauha Nyt Näky, Gidon D. Remba

”Sitten sinua kutsutaan ’vanhurskauden linnaksi’, ’uskolliseksi kaupungiksi’. Siion lunastetaan oikeudella.” Jesaja 1:26-27

Mitä on Sionismi? **Sionismi on usko, että Israelilla on oikeus olla olemassa demokraattisena, juutalaisena valtiona – ei enempää eikä vähempää.** Se on juutalaisen kansan kansallinen vapautusliike. Sionismi, kuten mikä tahansa nationalismin muoto, on löytänyt ilmauksen poliittisen kirjon vasemmalta, oikealta ja keskeltä. Kaikki sionistit jakavat saman yhteisen nimittäjän: omistautua Israeliksi kutsutun juutalaisen valtion olemassaololle ja menestymiselle.

Progressiivisen Sionismin ilmaisee parhaiten kolme henkilöä, joiden elämä ja työ heijastavat yleisen ja yksityisen tasapainoa, rakkautta Israelia ja juutalaista kansaa kohtaan, sekä rakkautta rauhaan ja oikeudenmukaisuuteen, jotka ovat yhteistä Raamatullisten profeettojen kanssa, ja edustavat aitoja juutalaisia arvoja: Theodor Herzl, Ahad Ha'am ja Israelin korkeimman oikeuden tuomari Aharon Barak. Kukin ruumiillistaa meidän Sionismimme ulottuvuuksia.

”Rauha Nyt Sionismi” käyttää Theodor Herzlin progressiivista, inhimillistä näkemystä. Theodor Herzl on poliittisen Sionismin perustaja. Herzl kehotti Old-New Land (1902) kirjoituksessaan, ”Pitäkää kiinni niistä asioista, jotka ovat tehneet meistä mahtavia: vapaudesta, suvaitsevaisuudesta, ihmiskunnan rakkaudesta. Vain silloin on Siion todella Siion.” Herzl näki ennalta juutalaisen valtion, jossa juutalaiset ja arabit nauttivat täydestä tasa-arvoisuudesta kansalaisina. Rauha Nyt Sionismi tuo mukanaan sekä rakkautta juutalaista kansaa kohtaan, intohimoa sen hyvinvoinnin puolesta, että myös sitoumuksen oikeudenmukaisuuteen, tasa-arvoisuuteen, vapaaseen demokratiaan ja ihmisoikeuksiin – yleismaailmallisia arvoja. ”Herzl’lle Sionismin ja Euroopan liberalismien kohtalot olivat kietoutuneet yhteen. Old-New Land oli ... toimintamalli liberaalille uudelle yhteiskunnalle Palestiinassa.” Me taistelemme arabi-israelilaisen rauhan puolesta ja tasa-arvoisemman yhteiskunnan puolesta Israelissa, sen tunnustuksen johdosta, jonka mukaan oikeudenmukainen ja hyvin suunniteltu poliittinen ratkaisu palestiinalais-israelilaisristiriidalle ja suuremmalle arabi-israelilaiskiistalle lisää Israelin turvallisuutta, vahvistaen sitä taloudellisesti, poliittisesti ja sosiaalisesti. Me kilvoittelemme näiden aatteiden ymmärtämiseksi, koska, kun olemme sionisteja, ne ovat meidän moraalisen näkymme ytimessä. Meidän Sionismissamme ei ole ristiriitaa meidän uskomme valtion oikeudenmukaisuuden, joka sisältää juutalaista kulttuuria ja symboleja sen julkisessa elämässä heijastaen juutalaisen kansan perintöä ja tarpeita, ja meidän yleismaailmallisten arvojen hyväksynnän välillä.

Ahad Ha’am (joka tarkoittaa ”yksi kansasta”), Asher Ginsburgin kirjailijanimi, perusti Kulttuurisen Sionismin idean, jonka mukaan juutalaisten tulisi kerääntyä Israelin historialliseen maahan, jotta he voisivat yhteistyössä rakentaa ympäri maailmaa olevien juutalaisten yhteisen kulttuurikeskuksen, muodostaen kollektiivisen alueen, joka on juutalainen. Herzl ja Ahad Ha’am edustivat kahta vastakkaista lähestymistapaa Sionismiin heidän elinaikanaan, toinen keskittyi valtion rakentamiseen, toinen luomaan juutalaisen kulttuuri- ja hengellisen keskuksen Israelin maassa kaikille juutalaisille kaikkialla, elvyttäen heprean ja juutalaisuuden moraalisen lain. Mutta heidän aatteensa voi yhdistää, erityisesti nyt kun poliittinen Sionismi on saavuttanut sen peruspäämääränsä perustaa juutalainen valtio. Ahad Ha’am ei ainoastaan pyrkinyt perustamaan ”juutalaisten valtiota”, jonka hän näki Herzlin päämääränä, vaan ”juutalaisen valtion”, jota elävöittää juutalaiset hengelliset ja moraaliset arvot.

Ahad Ha’amin mukaan juutalaiset kansallispyrkimykset voi toteuttaa vain ”kun ylläpitää kunnioitusta alueen arabien tunteita ja oikeuksia kohtaan.” Juutalaiset varoittivat Ahad Ha’amia, ”ettei saisi unohtaa, että Palestiina oli kansallinen kotimaa myös arabeille.” Totisesti, kuuluisassa esseessä, jonka otsikko on ”Truth from the Land of Israel” (”Totuutta Israelin Maasta”), joka on kirjoitettu Jerusalemissa vuonna 1891, ”hän oli ensimmäinen Sionisti...joka esitti kysymyksen [Palestiinan] arabeista.” Hän teki kutsusta ”Palestiinan arabien kunnollisesta kohtelusta” oleellisen ei ainoastaan Siionin ja Sionistihankkeen ylösnousemukselle, vaan myös itse

juutalaisuuden tulevaisuudelle, josta piti tulla ”tulevan Israelin kansallisuskonto.” Ahad Ha’am painottaa, että yleismaailmallisen rakkauden ja toisen kunnioittamisen periaatteen noudattaminen ei syyllistä juutalaista itsensäkieltämiseen – jota voi kutsua myös itsensä vihaamiseksi. Päinvastoin, koska se käskää juutalaista rakastamaan itseään, eikä rakastamaan toisia yhtään vähempää, se velvoittaa häntä täyttämään hänen henkilökohtaista ja kansallista identiteettiään kaikella voimallaan, joka on yhdenmukainen oikeudenmukaisuuden vaatimusten kanssa. Sama ajatus ilmenee Rabbi Hillelin elämänohjeessa, Pirke Avotista, ”Jos en ole itseäni varten, mitä varten minä olen; mutta jos olen ainoastaan itseäni varten, mitä minä olen?”

Ahad Ha’am myös väitti, että juutalaisen etiikan olennaisin periaate – ”rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” (3. Mooses 19:18) – ei opeta meitä rakastamaan lähimmäistämme enemmän kuin itseämme, vaan yhtä paljon: ”Tämän jakeen todellinen tarkoitus on: ’Ei saa sallia itserakkauden kallistaa vaakaa oman edun puolelle; rakastakaa lähimmäistänne niin kuin itseänne, ja sitten oikeudenmukaisuus välttämättä ratkaisee, etkä tee lähimmäisesellesi mitään sellaista, jota pitäisit vääranä, jos se tehtäisiin itsellesi’... juutalaisuus ei voi hyväksyä epätasua periaatetta; se ei voi asettaa ’toista’ ympyrän keskelle, koska se asema kuuluu oikeudenmukaisuudelle, joka ei tunne mitään eroa ’itsen’ ja ’toisen’ välillä.” Jotkut kriitikot väittävät, että Rakasta Lähimmäistäsi -periaate Toorassa viittaa jyrkästi vain ihmisen omiin maamiehiin, niin että juutalaisen lähimmäiset juutalaisessa valtiossa olisivat hänen kanssajuutalaisensa. Teksti itse ilmentää tämän teesin valheen, vajaan viisitoista jaetta myöhemmin: (3.Moos.19:33-34): ”*Kun muukalainen asuu luonasi teidän maassanne, älkää sortako häntä. Muukalainen, joka asuu teidän luonanne, olkoon niinkuin maassa syntynyt teikäläinen. Rakasta häntä niinkuin itseäsi, sillä tekin olitte muukalaisina Egyptin maassa.*”

Ahad Ha’am puhui juutalaisen kansallisuuden ja juutalaisen etiikan välisestä suhteesta, joista kumpikin käsittää meidän Sionismimme, esseessään nimeltä ”The Character of Judaism” (”Juutalaisuuden Luonteesta”):

Juutalainen oikeudenmukaisuuden laki ei ole eristetty henkilökohtaisten suhteiden kapeaan piiriin. Juutalaisessa tulkinnassa koko kansa voi toteuttaa ’Rakastakaa lähimmäistänne niin kuin itseänne’ -periaatetta sen menettelyissä toisten kansojen kanssa. Sillä tämä periaate ei velvoita kansaa uhraamaan elämäänsä tai asemaansa toisten kansojen hyödyksi. Päinvastoin, jokaisen kansan tehtävä, niin kuin jokaisen yksityisen ihmisen, on elää ja kehittyä oman voiman äärrajoille; mutta samaan aikaan sen täytyy tunnustaa toisten kansojen oikeus toteuttaa samaa tehtävää ilman estettä. Isänmaallisuus – siis kansallinen egoismi – ei saa houkuttaa sitä laiminlyömään oikeudenmukaisuutta ja etsimään itsetäyttymystä toisten kansojen tuhoamisen kautta.

Sionismista on olemassa erilaisia muotoja. Yksi muoto korostaa juutalaista kansallista itsensä suurentamista juutalaisen tasa-arvolle, oikeudenmukaisuudelle ja

liberaaleille arvoille omistautuneisuuden kustannuksella. Toinen Sionismi tasapainottaa meidän velvollisuuksiamme itseämme ja omaa kansaamme kohtaan meidän yleismaailmallisten sitoumuksiemme kanssa, siinä uskossa, että ihminen voi rakastaa ja antaa erikoisilla tavoilla etusijan hänen omalle kansalleen samalla tukien tasa-arvoa, oikeudenmukaisuutta ja kunnioitusta kaikille, yhtäläillä juutalaisille ja ei-juutalaisille, Israelissa. Yksi tällainen etusija on Israelin juutalainen julkinen kulttuuri, joka ilmaisee sen juutalaisen enemmistön historiallista muistoa ja kansallista identiteettiä; toinen on Paluulaki, joka sallii kenelle tahansa juutalaiselle oikeuden muuttaa Israelin maahan ja tulla kansalaiseksi. Meidän pyrkimyksemme rauhaan ja oikeudenmukaisuuteen ei ilmene ainoastaan meidän raamatullisesti innoitettujen moraalisten imperatiivien omaksumisesta, vaan meidän omasta itsekkyydestä juutalaisena kansana: meidän hyvinvointimme ja turvallisuutemme vaatii, että me pyrimme elämään arabinaapureidemme kanssa rauhassa ja oikeudenmukaisuudessa, auttaen Israelia ja kanssajuutalaisiamme siellä työskentelemään kohti oikeudenmukaisia ja rauhallisia suhteita heidän kanssaan.

Vaikka Sionismi on juutalaisen kansan kansallinen vapautusliike, meidän vapautuksemme on mahdotonta ilman samanaikaista palestiinalaisen politiikan ja kulttuurisen elämän kukoistamista valtiossa, joka elää rauhassa Israelin vieressä, jonka ihmisiä tulisi kohdella täydellä kunnioituksella ja tasa-arvolla, kun he ovat Israelin kansalaisia.

On myös mielenkiintoista tarkastella, kuinka jotkut ääriortodoksijuutalaiset ryhmät näkevät nykypäivän Sionismin. Seuraava lista on syitä, joita yksi äärimmäinen ääriortodoksiryhmä esittää tuelleen Sionismia vastaan:

ENSIMMÄINEN – Niin sanottu ”Israelin valtio” on jyrkästi vastaan ja täysin ristiriidassa Israelin kansan todellisen olemuksen ja perustan kanssa, kuten on selitetty ylempänä. Ainoa ajankohta, jolloin Israelin kansalle sallittiin valtio, oli kaksituhatta vuotta sitten, kun luojan kunnia oli yllämme, ja niin ikään tulevaisuudessa, kun luojan kunnia ilmestyy jälleen, ja koko maailma palvelee Häntä. Silloin Hän Itse (ilman mitään ihmisten pyrkimystä tai asevoimaa) suo meille valtakunnan, joka perustuu Jumalalliseen Palvelukseen. Kuitenkin, maallinen valtio, niin kuin sellainen joita muut kansat hallitsevat, on ristiriidassa Israelin Kansan todellisen olemuksen kanssa. Hän, joka kutsuu tätä Israelin pelastukseksi, osoittaa että hän kieltää Israelin Kansan olemuksen ja korvaa sen toisella luonteella, maailmallisella, materialistisella luonteella, ja niin asettaa heidän eteensä maailmallisen, materialistisen ”pelastuksen,” ja tämän ”pelastuksen” saavuttamisen keinot ovat myös maailmallisia ja materialistisia, ts. maan ja armeijan järjestäminen. Kuitenkin, Israelin Kansan todellinen pelastus on lähestyä Luojaa. Tämä ei toteudu järjestelemällä ja aseellisella voimalla. Pikemminkin se toteutuu tutkimalla Tooraa ja tekemällä hyviä tekoja.

TOINEN – Johtuen tästä kaikesta ja muista syistä Toora kieltää meitä päättämästä karkotustamme ja perustamasta valtiota ja armeijaa, kunnes Pyhä, siunattu olkoon Hän, Hänen Kunniassaan ja Olemuksessaan, lunastaa meidät. Valtio on kiellettyä, vaikka sitä johdettaisi Tooran lain mukaisesti, koska karkotuksesta palaaminen on itsessään kielletty, ja meillä on velvollisuus pysyä maailman valtioiden hallinnan alaisina, kuten on selitetty kirjassa VAYOEL MOSHE (Tämän kirjan on kirjoittanut Rabbi Yoel Tittelbaum, Satmar Hassidimien johtaja). Jos me rikomme tätä kieltotuomiota, Hän rankaisee meitä ankarasti (saakaamme armoa).

KOLMAS – Karkotuksesta palaamisen lisäksi, kaikki Sionistien teot ovat jyrkästi Uskoa ja Tooraa vastaan. Koska Israelin Uskon ja Tooran perusta on se, että Toora ilmestyi taivaasta, ja niille jotka sitä tottelevat, tulee palkkio, ja niille jotka sitä rikkovat, tulee tuomio. Koko Israelin Kansa on velvoitettu noudattamaan Tooraa, ja kuka ei sitä halua tehdä, lakkaa olemasta osa Israelin seurakuntaa.

NELJÄS – Sen lisäksi etteivät he itse noudata Tooraa, he tekevät kaiken mahdollisen estääkseen heidän voimansa alle saatua henkilöä täyttämästä Tooran käskyjä. Väitökset uskonnonvapaudesta ovat valheita. He taistelevat koko voimallaan tuhotakseen Israelin uskon. Siksi on selvää, että Sionismi ei ole Israelin kansan pelastaja. Se on pikemminkin heidän suurin onnettomuutensa.

Yllä olevat mielipidenäytteet Sionismista heijastavat ongelmia, joita nykyinen Israelin valtio kohtaa pyrkimyksissään ratkaista ja määritellä itselleen elinvoimaista identiteettiä.

Historia osoittaa, että Sionistijohtajien alkuperäiset päämäärät 1900-luvun vaihteessa olivat hyvin vaatimattomat. Mutta ne tuntuivat suurilta vuorilta siihen nähden, että siihen aikaan Israelin maassa ei ollut paljon mitään. Sionismin varhaisten vuosien aikana eurooppalainen juutalaisväestö oli pääasiassa uupunut ja poljettu alas, varsinkin idässä. Israelin maassa oli vain kourallinen juutalaisia, jotka elivät Turkin valtakunnan vallan alaisina, köyhyydessä. Hebronissa, Galileassa, ja Jerusalemissa, arabit tappoivat juutalaisia. Maahanmuutto, mikä tapahtui, koostui pääasiassa ideologisesti motivoituneista köyhistä, jotka elivät niukalla varallisuudella. Tällaisten olosuhteiden alla ihmiset pystyivät ajattelemaan ainoastaan selviytymistä ja meidän esi-isiemme maan asuttamista, kotimaan, suojan rakentamista ”Vaeltavalle Juutalaiselle.” Brittiläisen Mandaatin aikana olosuhteet paranivat hieman Sionistileirille, mutta varhaisena aikana oli yksinkertaisesti kysymys selviytymisestä potentiaalisesti massiivien arabiarmeijoiden edessä, jotka pystyisivät helposti uhkaamaan juutalaisväestön olemassaoloa Israelin maassa. Nyt vain vuosisata sen jälkeen, kun juutalainen valtio on perustettu maahan, jonka Jumala antoi isillemme, ja on perustettu ’juutalainen’ armeija, jolla on juutalaiset lentäjät ja juutalaiset ohjukset, ja juutalaisia kukkia ja avokadoja kuljetetaan Pohjois-Eurooppaan, on todisteita, että poliittisen ja kulttuurisen Sionismin hiukan vaatimattomat päämäärät olivat liian riittämättömät ja minimaaliset täyttääkseen kahdeksannen vuosisadan Israelin

profeettojen (Aamos, Hoosea, Jesaja, Miika) unet ja näyt, tai edes hieman tyydyttämään juutalaista sielua. Sionismin perustajaisät eivät pystyneet kuvittelemaan modernin Sionismin tulevaa kehitystä ja menestystä tai juutalaisen valtion potentiaalista todellisuutta Israelin maassa. Maanviljelysyhteiskuntien, Kibbutz-liikkeen ja monipuolisen teollisuuspohjan menestyksellinen luonti ylittää pitkälti varhaisten Sionistien odotukset, joiden täytyi rakentaa teitä paljain käsin, odotuksin ja kuvitelmin, jotka eivät pysty elättämään jatkuvaa näkyä Siionin tulevaisuudelle.

On kulunut yli 38 vuotta siitä, kun Israel vapautti Jerusalemin, Juudean ja Samarian vuoden 1967 Kuuden Päivän Sodassa, ja maallisen Sionismin unelma, niin kuin Brener, Sokolow ja jopa Jabotinsky kuvittelivat, voidaan todeta jo täyttyneeksi. Juutalainen valtio on olemassa Jordanjoen ja Välimeren välissä. Meillä on israelilaisia lentäjiä ja maanviljelijöitä, israelilaisia vientituotteita ympäri maailmaa, mainitsematta israelilais-juutalaisrikollisia, jotka kukoistavat sekä Israelin maassa että ympäri maailmaa. Näiden 38 vuoden ajan me olemme ylläpitäneet hallintaa noin 4 miljoonan palestiinalaisarabin sotilaallisesta miehityksestä Gazan kaistaleella, Juudeassa ja Samariassa. On selvää kaikille, joilla on silmät päässään, että me olemme tulleet Sionismin jälkeiseen aikakauteen. Kibbutz-liikkeen sisällä, vanhan sionistinäyn todellisessa linnakkeessa, me näemme parhaiten tämän ilmiön. Nykypäivän Kibbutz-nuorille maallinen Sionismi on vain alaviite historiankirjoissa. Mitä on nykyisen Israelin nuorten mielessä? MTV:n katsominen, heidän seuraava ulkomaanmatkansa ja ostosten tekeminen lentokentän verovapaamyymälöissä. Vaikka tähän saattaa olla joitakin poikkeuksia, suurimmalta osin nykypäivän israelilaisnuoret eivät ole innokkaita rakentamaan maata tai kohentamaan ihmisluonetta, eivätkä he ole halukkaita muuttamaan maailmaa. Yhdellä mahdollisella poikkeuksella suurin osa nuoresta israelilaisesta yhteisöstä juoksee ”Maailman” rikkauksien perässä eikä Jumalan Israelin kansalle, Israelin ihmisille ja koko maailmalle antamien lupauksien täyttymysten perässä. Tuo poikkeus on Kansallisen Uskonnollisen Puolueen Beni Akiva -nuorisoliike, joka asuttaa Juudeaa ja Samariaa, ja tekee juuri samaa mitä varhaiset Sionistiliikkeen uudisraivaajat tekivät Sharon Laaksossa, Rosh Pinassa ja Tel Amalissa. Mutta heillä on sama lyhyen etäisyyden näky, jota liikkeen perustajaisät osoittivat.

Maallisella Sionismilla on rajoittunut fyysisen kotimaan uudelleenrakentamisen näky juutalaiselle kansalle. Tämä tyypistetty näky maan rakentamiselle on suurin piirtein täyttynyt ja se pitäisi julistaa vararikkoiseksi pääministeri Sharonin hiljattain määrätyn massiivisen yksipuolisen vetäytymissuunnitelman jälkeen. Voimme virallisesti todeta tänään, että olemme astuneet Sionismin jälkeiseen aikakauteen. Juutalainen kansa, ja myös maailma, tarvitsevat nyt uuden Sionismin muodon, jota voimme kutsua ”Siionin Sionismiksi.” Tämä uusi ”Siionin Sionismi” ei ole poliittinen vaihtoehto olemassa oleville vanhan Sionismin jäljille, eikä se ole uudistus Theodore Herzlin ja sionistikongressin sionistinäystä, joka heillä oli Baselissa, Sveitsissä. Tämä uusi esitetty ”Siionin Sionismi” on uusien päämäärien ja uuden

innostuksen etsintä juutalaisen kansan herätykseksi ja ettei kahdeksannen vuosisadan Israelin profeettojen yleismaailmallista näkyä kaikelle ihmiskunnalle laiminlyötäisi.

Tämä uusi ”Siionin Sionismi” pyrkii herättämään sitoumuksen Israelin tulevaisuuden täydelliselle näylle, niin kuin Jumalan Sana kuvailee juutalaisen kansan muinaisissa teksteissä.

Tässä on muutamia uuden ”Siionin Sionismin” tienviittoja:

”**Siionin Sionismin**” päämäärät ovat Israelin profeettojen päämäärät Israelin kansalle ja Israelin maalle. Juutalaisen kansan paluu Siioniin, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin maahan, ei voi olla vain maallinen, poliittinen liike. Sen täytyy perustua Jumalan lupausten täyttymykseen, kuten Israelin profeetat ovat ennustaneet.

”**Siionin Sionismi**” ei ole liikehdintä pelkästään juutalaiselle kansalle ja niille, jotka tahtovat asua Israelin maassa, vaan kaikelle ihmiskunnalle. Kuten profeetta Jesaja sanoi: *”Sillä minun huoneeni on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi.”* Israelin profeettojen näky on yleismaailmallinen näky, joka kattaa kaikki maailman kansat. Joten Sionismi ei voi olla vain juutalainen asia – sen täytyy olla ennalleenasettamisen liike kaikille maailman kansoille ilman rotuennakkoluuloja tai henkilöiden kunnioitusta.

”**Siionin Sionismi**” huomioisi kaikkien ihmisten perustarpeet ja toimisi vanhurskaudessa ja oikeudenmukaisuudessa kaikkia rotuja ja ihmisiä kohtaan, eikä osoittaisi kunnioitusta vain yhtä erityistä rotua, uskontoa tai ihonväriä kohtaan. Ei voi olla olemassa Jumalan antamaa liikettä, joka ei toimisi vanhurskaasti ja oikeudenmukaisesti kaikkia ihmisiä kohtaan. Jumalan kansa on määrätty olemaan pyhä kansa ja vanhurskas kansa, joka huolehtii leskistä ja orvoista ja toimii oikeudenmukaisesti köyhiä ja kärsiviä kohtaan.

”**Siionin Sionismi**” pyrkii ennalleenasettamaan Jumalan Sanan ja Hänen Siionille antamansa lupausten arvokkuuden ja kunnian sekä maantieteellisellä paikalla että hengellisellä olemuksella. Profeetta Jesaja lupasi, että me tulemme lohdutetuiksi Jerusalemissa, ja tämän pitäisi olla ”Siionin Sionismin” päämäärä ja tehtävä. Raamatullisen Sionismin kohde pitäisi olla kuten profeetta Jesaja (51:11) kuvaili: *”Niin Herran vapahdetut palajavat ja tulevat Siioniin riemuiten, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat.”*

Jos sinulla on päämääriä, jotka ovat vähempiarvoisia kuin Jumalan säätämät päämäärät Siionin ennalleenasettamiselle Hänen Sanassaan, sinulla on vähemmän kuin mitä Jumala tahtoo Hänen kansalleen ja maailmalle. Jumalan siunaukset eivät ole niiden yllä, jotka ottavat Hänen paikkansa ja olettavat pärjäävänsä omillaan.

Älkää ymmärtäkö minua väärin, kyllä minä ylistän ja iloitsen siitä, mitä maallinen Sionismi ja sen uskonnolliset oksat ovat tehneet maan uudelleen rakentamisen hyväksi tähän asti. Kuitenkin ilman sen raamatullista näköalaa, Sionismi ei voi koskaan maksimoida sionismin näyn täysiä puitteita kansan ja yhtäläillä koko maailman luonteen muuttamisesta.

Ilman näköalan muuttamista, kansakunnat eivät sano: *”Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin, että hän opettaisi meille teitensä ja me vaeltaisimme hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki, Jerusalemista Herran sana.”*

Moderni poliittinen Sionismi tarvitsee todella suurta tarkistusta ja kunnostautumista. Ensimmäisen askeleen täytyy olla paluu Jumalan Sanan tunnolliseen uudelleenlukemiseen, jotta Jumalan ohjelman toimintamalli paljastuisi. Meidän kaikkien täytyy vakavasti ottaa huomioon, että Diaspora kaikkine kärsimyksineen yhtäläillä loistoineen, yhdistettynä juutalaisten saavutusten nerokkuuteen, tehtiin kaikki ”Jumalan Israelin kansalta kätkeksiensä kasvojen” varjon alla. Tämä selviää lukemalla kohta, kuten Hesekiel 39:23-24, *”Ja pakanakansat tulevat tietämään, että Israelin heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen syntivelkansa tähden, koska olivat olleet minulle uskottomat, ja minä kätkin heiltä kasvoni, ja niin minä annoin heidät heidän vihollistensa käsiin, ja he kaatuivat miekkaan kaikki tyynni. Minä tein heille heidän saastaisuutensa ja rikkomustensa mukaan ja kätkin heiltä kasvoni.”* Tässä olennainen lupaus on, että kun Jumala palauttaa Hänen kansansa takaisin heidän esi-isänsä maahan, Hän ei enää ”kätke kasvojaan heiltä”. Tämä tarkoittaa, että Israelin palattua ja ennalleenasetettua heidän oikeutettuun perintöosaansa Israelin Maassa ja Jumalan Hengessä, Hän näyttää ”Hänen kasvonsa” Israelin kansalle, kuten seuraava jae sanoo: ***Enkä minä enää kätke heiltä kasvojani, sillä minä vuodatan Henkeni Israelin heimon päälle, sanoo Herra, Herra.”*** (Hesekiel 39:29)

Moderni ortodoksijuutalaisuus ei voi olla Jumalan Israelin profetoille antamien lupauksen täyttymys, koska ortodoksijuutalaisuus on yhä juurtuneena Diasporassa. Se on juutalaisuuden muoto, jonka loivat Diasporassa elävät suuret miehet, jotka toimivat Jumalan ”kätettyjen kasvojen” varjossa, eikä Jumalan Pyhän Hengen ilmestyksessä, kuten profeetta Hesekiel lupasi yllä lainatussa kohdassa. Jumalan Pyhä Henki tulee vuodattaa Israelin huoneen ylle siinä yhteydessä, missä Jumala ei enää kätke kasvojaan Israelin kansalta, kun heidät on ennalleenasetettu kansana ja he ovat palanneet Israelin maahan.

Kristillisen Sionismin rooli juutalaisen kansan ennalleenasettamisessa takaisin heidän oikeutettuun perintöosaansa.

Olemme todistajia Kristillisen Sionismin suurelle liikkeelle, joka on jo yli puoli riemuvuotta vanha. Tuhannet kristityt ympäri maailmaa tulevat säännöllisesti

Israeliin osoittamaan tukensa ja rohkaisemaan Israelin valtiota heidän evankelisella innollaan, seisten Israelin rinnalla ja tukien Israelia poliittisesti ja taloudellisesti. Evankeliset näkevät Israelin pankkina, johon voi tallettaa varoja käytettäväksi heidän omien tulkintojensa täyttämiseksi profetioista. Tämä on todellinen syy sille, miksi maalliset israelilaiset instituutiot imevät itseensä suurimman osan evankelisten tuesta Israelille ja Sionismille, verrattuna hyvin pieneen tukeen, jota annetaan Jeshuan juutalaisille opetuslapsille Israelissa. Kristillinen Sionismi on joutunut saman ongelman saaliiksi kuin juutalainen Sionismi, jonka mukaan Israelin valtion fyysinen ennalleenasettaminen riittää profeettojen sanojen täyttämiseksi. Kristillisen Sionismin esityslista ei koske juutalaista kansaa eikä heidän hyvinvointiaan niin paljon kuin se koskee tyydytystä, jonka he kokevat uskoessaan siihen, että Israelin Valtion tapahtumien kehitys ”oikeuttaa” heidän tulkintansa profetiasta.

Niin sanottujen ”kristillisten sionistien” joukossa on rinnakkaisliike, joka alkaa tunnustaa, että Raamatullisen Sionismin todellinen kutsumus sisältää myös Jumalan Sanan perinnön hengellisen ennalleenasettamisen, niin juutalaisille samoin kuin ei-juutalaisille. Näiden uusien ”kristittyjen sionistien” muotojen joukossa on niitä, jotka tunnustavat että ensimmäisen vuosisadan uskon ja Uuden Testamentin uskomusten juutalaisten juurien ennalleenasettaminen on oleellista sekä uskoville juutalaisille että ei-juutalaisille Jumalan Valtakunnassa. Tämä uusi aalto koostuu ihmisistä, jotka todella rakastavat juutalaista kansaa, rakastavat Evankeliumin juutalaisuutta ja etsivät tapoja noudattaa Jumalan käskyjä. He todella tahtovat astua syvempään suhteeseen Israelin maan ja kansan kanssa ja erityisesti paikallisten Jeshuan juutalaisten opetuslasten kanssa. Heille profeetalliset lupaukset merkitsevät paljon enemmän kuin pelkkä juutalaisen kansan ennalleenasettaminen poliittiseen olemukseen nimeltä ”Israel.”

Profeetat näkivät ei-juutalaiset juutalaisen kansan kanssa ylistämässä Israelin Jumalaa, rukoilemassa heidän kanssaan yhdessä samassa ”Jumalan huoneessa” ja yhdessä kunnioittamassa Sapattia. Huomioikaa profeetta Jesajan sanat luvussa 56:3-8, *”Älköön sanoko muukalainen, joka on liittynyt Herraan: ”Herra erottaa minut peräti kansastansa”, älköönkä kuohittu sanoko: ’Minä olen kuiva puu’. Sillä näin sanoo Herra: Kuohituille, jotka pitävät minun sapattini ja valitsevat sen, mikä minulle otollista on, ja pysyvät minun liitossani, heille minä annan huoneessani ja muurieni sisällä muistomerkin ja nimen, joka on poikia ja tyttäriä parempi; minä annan heille iankaikkisen nimen, joka ei häviä. Ja muukalaiset, jotka ovat liittyneet Herraan, palvelakseen häntä ja rakastaakseen Herran nimeä, ollakseen hänen palvelijoitansa, kaikki, jotka pitävät sapatin eivätkä sitä riko ja pysyvät minun liitossani, ne minä tuon pyhälle vuorelleni ja **ilahutan heitä rukoushuoneessani**, ja heidän polttouhrinsa ja teurasuhrinsa ovat otolliset minun alttarillani, **sillä minun huoneeni on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi**. Herra, Herra sanoo, hän, joka kokoaa Israelin karkoitettut: Minä kokoan vielä muitakin sen koottujen lisäksi.”*

Minua aina ihmetyttää, että niin monet kristityt käyttävät Jesajan luvun 56 jakeita 7 ja 8 jumalanpalveluksissaan ja teologian kirjoissaan, kun he puhuvat Jumalan huoneen yleismaailmallisuudesta (kaikkien kansojen rukoushuone), mutta he unohtavat mainita, että tämän kohdan asiayhteys liittyy myös Sapattiin ja Jumalan palvomiseen Jerusalemissa. Tämä on profeetallinen näky Israelin aseman ennalleenasettamisesta yleismaailmallisen tulevaisuuden näyn asiayhteydessä, joka on parempi kuin nykyhetki. Jos tämä teksti tulee toteutumaan seurakunnan sisällä, niin kuin useimmat kristityt tulkitsijat väittävät, silloin seurakunnan tulee olla juutalainen ja Herran Temppelein tulee sijaita Israelin maassa, Jerusalemissa, jolla on yhteys kaikkiin kansoihin heidän Sapatin noudattamisensa kautta ja juutalaisen Jumalan palvomisen kautta.

Teidän tulisi selkeästi ymmärtää, että minä en saarnaa tässä, että kaikkien kristittyjen ja pakanauskovien tulee noudattaa Sapattia tai muuten he joutuvat kadotukseen. Minä kuitenkin totean, että Jumalan ja Hänen Sanansa yleismaailmallisuus, profeetta Jesajan silmissä, on läheisesti yhdistetty syvään suhteeseen, joka on olemassa maailman kansojen ja Israelin välillä, kansana ja uskona.

Jos vertaamme Jumalan Sanan lupauksia kansojen suhteen ja juutalaisen kansan ennalleenasettamisen suhteen siihen maahan, jonka Jumala antoi Aabrahamille, Iisakille ja Israelille, meille selviää että moderni Kristillinen Sionismi on puutteellinen seuraavissa asioissa:

Kristillinen Sionismi, aivan kuten maallinen juutalainen Sionismi, on laiminlyönyt yleismaailmallisen raamatullisen tehtävän saattaa kansat tietoon ja ymmärrykseen Jumalasta ja Israelin hengellisestä rikkaudesta Evankeliumin juutalaisten juurten asiayhteydessä.

Kristillinen Sionismi, kuten maallinen juutalainen Sionismi, on pääosin keskittynyt tukemaan Israelin maallista valtiota ja israelilaisia oikeistosiiven poliittisia puolueita, eikä yleisesti osoita paljoa mielenkiintoa rikkaaseen raamatulliseen hengelliseen perintöön, joka voi selittää Uutta Testamenttia asettaen sen ensimmäisen vuosisadan yhteyteen.

Kristillinen Sionismi ja yhtäläillä maallinen juutalainen Sionismi eivät osoita mielenkiintoa Jeshuan juutalaisten opetuslasten suorittamaa Evankeliumin julistamista kohtaan Israelin maassa. Se ei ole myöskään kiinnostunut tukemaan sitä, mitä Herra tekee ”messiaanisten juutalaisten” keskuudessa ympäri maailmaa.

Kristillinen Sionismi on osoittanut epärealistista pelkoa avointa suhdetta kohtaan Jeshuan opetuslasten yhteisön kanssa Israelissa. Yleinen suunta on ollut, että hävetään paikallisia ”messiaanisia juutalaisia seurakuntia” samalla

tapaa kuin joku New York Citystä saattaisi hävetä kauan kateissa ollutta köyhää kolmatta serkkuaan Ozark-vuorten takametsistä.

Kristillinen Sionismi on adoptoinut israelilaisen maallisen poliittisen oikeistosiiven kansallisen Sionismin samalla unohtaen Jumalan Siionille antamien lupauksen tarkoituksen Jumalan Sanan profeetallisissa kirjoituksissa. Todellinen halu nähdä Siion ennalleenasetettuna, kuten profeetat ovat ennalta nähneet sen, ei voi poistaa ei-juutalaisten paikkaa Israelin maassa, ”Herran temppelissä”, eikä se voi estää arabikansaa olemasta osa ”kaikkia kansoja”, josta profeetta Jesaja puhuu.

Minä koen, että kristityt, jotka väittävät rakastavansa Israelia ja juutalaista kansaa, eivät voi olla vilpittömiä tämän rakkauden suhteen, jos he eivät ensisijaisesti tunnusta tarvettaan omata kahta ominaispiirrettä, jotka ovat olennainen osa jokaista kristittyä – vanhurskaus ja halu jakaa Ilosanoma, että Jeshua on Israelin Messias ensin ja sitten myös koko maailman. Kun kristityillä suhteessaan Siioniin ja Israeliin ei ole näitä kahta ominaispiirrettä lujasti juurtuneina itseensä, heillä ei voi olla todellista ilmaisua heidän rakkaudessaan Siionia kohtaan tai itse asiassa heidän valmiudessaan Messiaan paluuseen lopun päivinä.

Israelilaisen Maallisen Sionismin täytyy palata kotiin!

Israelilaiset kirjoittajat ovat todenneet selvästi, että kolmannen vuosituhannen tullessa Israel ja juutalaiset yhteisöt ovat astuneet Sionismin jälkeiseen aikakauteen. Tässä on lainaus **Meyrav Wurmserilta**, joka on Middle East Media & Research Institute (MEMRI):n johtaja, suunnitteluryhmästä Washington D.C.:ssä.

Israel on tänä päivänä keskellä kulttuurista sisällissotaa, jossa yksi puoli tahtoisi nähdä maansa jatkavan olemassaoloaan juutalaisena valtiona ja toinen puoli uskoo, että Sionismi, joka on valtion perustava aate, on tullut päätepiteeseensä. Jälkimmäisen ryhmän mielestä Israelille on koittanut aika siirtyä sen Sionismin jälkeiseen, post-Sionismin vaiheeseen; tästä syystä ryhmä kutsuu itseään ”post-sionistiksi.” Heidän oman määritelmänsä mukaan post-sionistit ovat anti-sionistisia, tarkoittaen että he uskovat Sionistiliikkeen olleen vailla moraalista pätevyyttä sen syntymisestä lähtien ja siksi sitä täytyy vähätellä. Lisäksi post-sionistit myös kyseenalaistavat heidän uskontonsa moraaliset perustat.

Post-sionistit pyrkivät todistamaan sionistiunelman moraalisen pätevyyden puutteellisuuden; he näkevät Israelin nykytilanteen vaiheena, jossa sionistitotuudet juutalaisen nationalismin moraalisesta tarkoituksesta ovat enimmäkseen romahtaneet ilman mitään merkkiä siitä, mikä korvaisi ne. He väittävät olevansa post-modernisteja, tarkoittaen, että he kannattavat filosofista koulua, joka näkee kaiken suhteellisena ja joka pyrkii purkamaan ja ”ylittämään” modernia todellisuutta ja arvoja tarjoamatta mitään korviketta. Heidän ilmaistu päämääränsä on Israelin

valtion perustamiseen käytetyn sionistiaatteen tuhoutuminen. Heidän tarkoituksensa on täysin negatiivinen; ei Sionismin parantaminen, vaan sen tuhoaminen. Post-sionistikirjailijat avoimesti pyrkivät olemaan luomatta uutta israelilaista historiankirjoitusta, joka on vapaa kaikista ideologisista taipumuksista, mutta mieluummin pyrkivät tartuttamaan Israelin vastaisen taipumuksen niihin. Silloin tällöin he myöntävät, että heidän työtään ”ohjaa post-sionisti-ideologia ja näkökulma.” Toisin sanoen, he yksinkertaisesti korvaavat yhden ideologisen taipumuksen – positiivisen, joka keskittyy rakentamiseen – toisella, negatiivisella, joka keskittyy tuhoamiseen.

Post-sionistit koostuvat ensisijaisesti vasemmistosiiven israelilaisesta älymystöstä. Tämä ajattelutapa tuli ensimmäisenä israelilaiseen elämään israelilaisten akateemikkojen, pääosin historioitsijoiden ja sosiologien kautta. ”Uudet historioitsijat” ja ”uudet sosiologit”, kuten nämä henkilöt kuvailivat itseään, haastoivat sionistihistoriankirjoituksen valtavirran olevan ideologisesti taipunut käyttäessään tutkimusta todistaakseen sionistiväitteiden moraalisen pätevyyden.”

Jos tämä on totuudenmukainen selostus Sionismin tilanteesta nuorten maallisten israelilaisten keskuudessa, se tarkoittaa, että on tullut aika arvioida ja ajatella uudelleen modernin Sionismin päämääriä ja tehtävää sekä maallisen Sionistiaatteen kristillistä tukea. On aika sekä juutalaisten että heidän kristittyjen ystäviensä muokata uudelleen heidän aatteitaan, Jumalan profeettallisten lupauksen valossa juutalaiselle kansalle ja maailmalle. Modernin Sionismin ja niin kutsutun kristillisen Sionismin täytyy palata kotiin, siihen näkyyn, jonka Israelin profeetat näkivät viimeisiä päiviä varten – odotus Siionin perinnön sekä fyysisestä että hengellisestä uudistumisesta koko maailman hyödyksi.

Ei, minun tarkoitukseni ei ole vihjata tällä tai edes ehdottaa, että kristityt luopuisivat mielihyvistä, joita he näyttävät saavan heidän teologisista väittelyistään liittyen oppiin tuhatvuotisesta valtakunnasta. Tarkoitukseni on ehdottaa, että kristittyjen tarvitsee rakentaa uudelleen terveellinen suhde Israelin ja juutalaisen kansan kanssa ympäri maailmaa. Suhteen pitää perustua paljoa enempään kuin jonkun lahkon tulkintojen täyttymiseen Jumalan lupauksista juutalaiselle kansalle tai eskatologiseen arveluun. Kristittyjen Sionistien täytyy perustaa sellainen suhde Israelin ja maailman juutalaisen yhteisön kanssa, joka perustuu kokonaan Jumalan Sanaan – sisältäen erityisesti Uuden Testamentin. Sellainen suhde minun nöyrästä mielestäni perustuisi rehelliseen kumppanuuteen sekä juutalaisen kansan että Jeshuan paikallisten juutalaisten opetuslapsien kanssa. Se edistäisi sekä terveellistä keskustelua että myös molemminpuolista tukea Jumalan tahdon parempaa täyttymistä varten omissa yhteisöissämme.

Israelilaisten puolella tai kristittyjen puolella ei pitäisi olla mitään pelkoa jaetusta rehellisestä vuoropuhelusta, johon kuuluvat Jeshuan juutalaiset opetuslapset. Jeshuan juutalaiset opetuslapset eivät ole yleisesti tunnustettu osa Israelin yhteiskuntaa.

Nykyään Jerusalemissa, kaupungin keskustassa sekä vähän alle kilometrin säteen sisällä, niin moni kuin viisi Jeshuan juutalaisten opetuslasten seurakuntaa palvelevat Jumalaa jokainen omalla tyylillään, mutta ne ovat yhtenäisiä tuodessaan Jumalan Kunniaa ja Pelastusta Israelin kansalle.

Yksin meidän seurakunnassamme on ainakin viisi nuorta ihmistä, jotka ovat ansainneet ”yksikön parhaimman sotilaan palkinnon” Israelin armeijalta. Kaikki nuoremme ovat vilpittömiä ja avoimia koskien heidän uskoaan Jeshuaan sekä opiskelijoina että ollessaan armeijassa. Enää ei pidetä outona tavata uskova juutalainen, joka tietää kuinka rukoilla muodollisessa jumalanpalveluksessa kaikkien muiden uskonnollisten juutalaisten joukossa armeijayksikössään. Enää ei pidetä outona, että Jeshuaan uskovat toimivat armeijan upseereina tai korkeina Israelin hallituksen virkailijoina, jotka tunnustavat että Jeshua on Messias.

On väistämätöntä, että tulevaisuudessa kristityt ottavat haasteen vastaan rakentaa ”Jumalan huonetta” Israelin maassa ja he tulevat perustamaan rehellisen suhteen juutalaisten yhteisöjen kanssa maailmanlaajuisesti sekä juutalaisten veljiensä kanssa niin kutsutuissa ”messiaanisten juutalaisten seurakunnissa.” Jumalan Sana ja kohdat kuten Jesaja 2:2-3 [*”Aikojen lopussa on Herran temppelin vuori seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, kukkuloista korkeimpana, ja kaikki pakanakansat virtaavat sinne. Monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: ”Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin, että hän opettaisi meille teitänsä ja me vaeltaisimme hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki, Jerusalemissa Herran sana.”*]

tulevat olemaan tämän suhteen päämäärä ja tiennäyttäjät, ja Jumalan lupausten yleismaailmallisuus tulee olemaan korkeimpana tämän raamatullisen Siionin Sionismin asialistalla.

Toivon että me kaikki todistamme kaikkien Jumalan lupausten täyttymistä Hänen juutalaiselle kansalleen Israelin maassa yhtä lailla kuin diasporan juutalaisille, jotka ovat matkalla kotiinsa. Toivon, että Seurakunta löytää tiensä kotiin, tulee ennalleenasetetuksi ja uudestaan yhdistetyksi raamatullisen uskon juuriin sekä herätetyksi henkiin ja istutetuksi täydelliseen Jumalan Sanaan, vielä kun sanotaan ”tänä päivänä”.

Jeshuan Messiaan opetuslapsina meidän kaikkien pitäisi rukoilla ja työskennellä kohti Siionin todellista raamatullista ennalleenasettamista, sellaista joka heijastaa Uuden Testamentin näkyä Jumalan Sanan kaikista tärkeimmistä lupauksesta: sekä juutalaiset että ei-juutalaiset tulevat seisomaan yhdessä yhtenä anteeksiannettuna ja pelastettuna ’uutena ihmisenä’. Tämä on todellinen raamatullinen Siionin Sionismi, joka yhdistää maan, kansan ja maailman Jesajan profetian kanssa: **”Minun huoneeni on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi”** – että Jumalan huone tulee todella olemaan kaikkien kansojen rukoushuone.

Kotiinpaluu

Amerikanjuutalainen tarkastelee perintöään

Barry Rosenfeld

Synnyin ja kasvoin aina 15 ikävuoteen asti South Bendissä, Indianassa. Minusta on kiva kertoa ihmisille, että kasvoin kuuden korttelin päässä Notre Damesta, ja että ND:n koulualue oli leikkikenttäni. Pyhän Marian kirkossa, joka oli sillä koulualueella, katsoin ensimmäistä kertaa tarkemmin monia niitä valtavia Jeesus- ja Maria-ikoneita, jotka koristivat kappelia, muistaen, että heprealaisen kouluni opettaja oli vastikään kertonut minulle, että 'gojim', ei-juutalaiset, palvoivat monia jumalia ja että ainoastaan juutalaiset palvoivat yhtä Jumalaa. Minun täytyi myöntää, että hän oli oikeassa. Niiden viidentoista vuoden aikana, jotka elin South Bendissä, ainoat tietoni nyky-Israelista olivat niistä tarinoista, jotka äitini voisi kertoa minulle ajoista jolloin Golda Meir tuli kotiimme pitämään puheen syntyvän Israelin valtion tueksi (äitini selitti, että hän oli Pioneer Women -järjestön puheenjohtaja ja siksi kotiamme käytettiin), ja siitä kun katselin NBC 'White Paper' -ohjelmaa, joka näkyi mustavalkotelevisiossamme vuoden -56 Suezin sodan jälkeisten viikkojen aikana. Katkelma syrjäisistä raja-asutuksista todella kahmaisi huomioni ja jokin heräsi sisälläni, jokin mitä en ollut ennen kokenut, ylpeys siitä että olin juutalainen ja ihailu niitä kohtaan, jotka asuivat Israelissa ja puolustivat nuorta juutalaista valtiota. Kyllä, tiesin Israelista. En koskaan unohda sitä kun 6-vuotiaana istuin WC:ssä ja äitini syöksyi sisään huutaen: "Meillä on juutalaisvaltio, Meillä on juutalaisvaltio!" Pystymättä päättelemään hänen kasvoiltaan oliko hän onnellinen vai shokissa, sanoin: "Onko se hyvä?" Kun katsoin tapausta useita vuosia myöhemmin, ymmärsin, että Israelin synnyttänyt YK:n yleiskokouksen äänestys oli juuri pidetty.

Tammikuussa 1957 muutimme Detroitin esikaupunkialueelle Oak Parkiin, missä aloin käydä Juutalaiskeskuksessa (Jewish Community Center) varsin lähellä uutta kotiamme, 10 Mile Roadilla. Juuri JCC:ssä tapasin Elin. Eli oli israelilainen. En tiennyt sitä, mutta hänet oli lähetetty Yhdysvaltoihin Israelin hallituksen toimesta avustamaan ja rohkaisemaan juutalaisia muuttamaan Israeliin. Hän esitteli minulle nuorisjärjestön nimeltä Young Judaea (Nuori Juudea). Tajusin sen olevan sionistinen, kun hän alkoi tuoda tapaamisiin israelilaista tanssimusiikkia ja alkoi opettaa meille israelilaisia tansseja. Kun hän ojensi minulle Leon Pinskerin kirjan *Auto-Emancipation* (Itsevapautus), jonka oli 1800-luvun lopulla kirjoittanut puolanjuutalainen fyysikko, joka järkeili etteivät ei-juutalaiset tulisi koskaan hyväksymään juutalaisia, ennen kuin heillä olisi oma valtio, tiesin varmasti että minut oli kasvatettu ymmärtämään ja tukemaan juutalaisvaltion merkitystä, jos ei asumaan siellä.

Kesällä 1957 minut lähetettiin usean viikon ajaksi Young Judaeaan leirille Barryvilleen, New Yorkiin, Young Judaeaan stipendillä. Se oli elämäni parasta aikaa. Heräsin eloon. Älykkäitä, innostuneita ihmisiä. Aidon ja tärkeän asian puolesta olemisen henki. Se oli juutalaisuutta sellaisena kuin olin sen oppinut tuntemaan

kasvaessani puoli-ortodoksisessa synagogassa ja käydessäni useita vuosia heprealaista koulua, mutta se oli vielä enemmän. Tavanomaisen, järjestäytyneen uskonnon, vanhan, kuivan kuolleisuuden sijaan sain kokea elämää, toivoa ja kasvua. Tästä on paras esimerkki ‘kum sitz’ (yhteiskokous Jiddishiksi) –ilta, jossa saimme nauttia järjestetystä viihdeohjelmasta, jota seurasi tuntikausien tanssiminen ja laulaminen suuressa piirissä, joka kiersi suurta Beit Am –kokoontumissalia, laulaen senaikaisia israelilaisia kansanlauluja ja tanssien samalla Horaa, suosittua israelilaista piiritanssia, joka itse asiassa tulee Romaniasta. “David, melech Israel, chai, chai, vekajam”, saatoimme laulaa uudestaan ja uudestaan, mikä tarkoittaa “Daavid, Israelin kuningas, elää ja pysyy”, vaikka emme tienneetkään sen olevan huuto juutalaisen Messiaan paluun ja kuninkaallisen pappeuden uudelleenperustamisen puolesta.

Kasvoin paljon sekä fyysisesti, että henkisesti noiden muutaman viikon aikana, kun aloitin elämäni 17:n vuoden. Palatessani kotiin Oak Parkiin ja normaaliin elämään tunsin olevani kypsytynyt, mutta itse asiassa olin yhä kehittyvä teini, jolla oli vielä vuosia matkaa minkäänlaiseen kypsytyteen, fyysiseen tai muuhun. Säilytin hataran yhteyden Young Judaea –liikkeen kanssa; osallistuin kokouspäiville Milwaukeeessa ja yleisesti ottaen nautin itse sosiaalisesti, mutta suurimman osan huomiostani veivät lukiokaverini, joista kukaan ei ollut kokenut sionistista intoa jonka minä olin kokenut ja joista monet eivät olleet edes juutalaisia. Mielenkiintoni kääntyi enemmän tyttöjä ja kavereiden kanssa perjantai-iltaisina pelattuja pokeripelejä kohtaan. Lukiossani oli kuitenkin yksi hengellinen valonlähde ja se oli Berkleyn lukion kuoro, jossa olin jäsenenä. Joulun ja pääsiäisen aikaan kuoron ohjaaja William DeMaria, tai Herra ‘D’, kuten me häntä hellästi kutsuimme, halusi meidän valmistavan ‘kirkko’musiikkiohjelman, jota sitten esittäisimme julkisesti kirkoissa ympäri maata sekä radiossa. Monet näistä lauluista olivat negro-spirituaaleja, joissa laulettiin Jumalan Karitsasta, kun taas toiset olivat suuria teoksia, kuten Händelin Messias. Kaikesta huolimatta aina kun lauloin näitä sävellyksiä, minut täytti erityinen kihelmöivä tunne, jota en silloin ymmärtänyt, mutta tiedän nyt sen olleen Jumalan hengen läsnäolon. Jo näin aikaisessa vaiheessa Jumala veti minua hitaasti kohti valtakuntaansa.

Freud puhuu latenssivaiheesta koskien yksilön sukupuolista kypsymistä, mutta oma latenssivaiheeni, ainakin hengellisesti, oli neljän vuoden aikana jotka vietin Michiganin yliopistossa, ellei sitten kiintymystä Pete Seegarin, Joan Baezin ja Bob Dylanin kansanmusiikkiin pidetä hengellisenä kasvuna. Sen takia otaksun näyttäneen oudolta kenestä tahansa, joka osoitti mielenkiintoa minua kohtaan, että päätin mennä Hebrew Union –opistoon Cincinnatiin opintojeni päätyttyä. Koulutusohjelman johon pääsin, oli määrä tehdä minusta reformaattiorabbi, mutta minulle se oli vain ammatti, joka antaisi minun käyttää puhetaitojani, sellaisia kuin ne olivat, ja toisi minulle hyvät tulot. Mutta parin kuukauden päästä hypin pitkin pienenpienen asuntola-huoneeni seiniä, yrittäen epätoivoisesti keksiä vaihtoehtoa. Sitten mieleeni juolahti, että nyt olisi hyvä aika pitää taukoa ja vieraila Israelissa, jokin mitä olin viimeisten vuosien aikana useammin kuin kerran ajatellut tekeväni.

Saavuini Beit HeShita –kibbutseille kuumana elokuisena iltapäivänä ja löysin tieni Ulpan-osastoon. Jewish Agency Tel Avivissa oli lähettänyt minut kibbutsin Ulpan-ohjelmaan, koska valitin ettei heprean opiskelu Tel Avivissa ollut mahdollista vähäisten varojeni takia. Kibbutseilla minun piti tehdä puoli päivää töitä ja opiskella toinen puoli hepreaa. Osallistuminen ei ollut pelkästään ilmaista, vaan kibbutsi maksoi pientä kuukausittaista palkkaa yleisten kulujen kattamiseksi. Kaikista ruumiini tarpeista huolehdittiin kibbutseilla, vastineeksi n. 35 tunnin työstä jonka tein kibbutseilla joka viikko. Mutta ruumiin tarpeiden tyydyttäminen ei riittänyt minulle. Halusin tulla osaksi kibbutsi-yhteisöä. Tämä tarve tuli tyydytetyksi oltuani kibbutseilla noin kaksi kuukautta, kun tapasin nuoren naisen josta oli pian tuleva vaimoni, Dalian. Hän oli 26-vuotias, vaikka näyttikin nuoremmalta ja hänellä oli kolme lasta. Hänen edesmennyt miehensä oli kuollut moottoripyöräonnettomuudessa vuotta aiemmin, selvittyään vahingoittumattomana lukuisista taistelutehtävistä vihollisalueelle ja suuresta sodasta, samasta, joka oli alun perin kääntänyt huomioni Israeliin kahdeksan vuotta aiemmin. Vaikutti siltä, kuin Jumala olisi suunnitellut tämän. Ensimmäisestä illasta lähtien tunsin olevani kuin kotonani hänen edessään, kun nauttiessamme toistemme seurasta lämpimän minttuteen äärellä löysin hänen levykokoelmansa, joka sisälsi monia omia suosikkejani, kuten Joan Baez. Silmäillessäni hänen levyjään huokaisin, ”Tämä on elämäni tarina.”

Ennen kuin huomasinkaan, olimme rakastuneet ja tulini hänen kibbutsi ‘huoneeseensa’ joka päivä töiden jälkeen kello neljän teelle. Aloin pian sitoutua lasten kanssa, eikä kestänyt kauan kun menimme naimisiin ja toin koko joukon takaisin kanssani, jatkaakseni opintojani HUC:ssa. Hengellisesti pidin itseäni yhä agnostikkona, mutta syvällä sisimmässäni todella toivoin että Jumala todella olisi olemassa ja että pysyisin hänen tahdossaan. Puhuimme siitä että lopulta palaisimme Israeliin, mutta ihmettelin kuinka voisin toimia reformaatorabbina maassa, joka ei tunnusta reformaatiojuutalaisuutta.

Kohtalon (tai Jumalan) voimasta, toisen opintovuoden jälkeen, jätin HUC:n päättääkseni opintoni Cincinnatin yliopistossa. Nyt minulla oli ammatti jonka ajattelin olevan sovelias Israeliin, olin kaupunkisuunnittelija. Kun saavuimme Israeliin pari vuotta myöhemmin saatuaamme lisäksi tyttären, olin yllättynyt ja masentunut saatuaani tietää ettei suunnittelijan tutkintoani pidetty laillisena ja ettei työpaikkoja ollut tarjolla. Havaitessani, että lukuisat tukiohjelmat joita Jewish Agency tarjosi, pitivät minut tilapäisissä umpikujaviroissa, eikä mikään tuntunut loksahdavan kohdalleen, päädyimme liittymään toiseen kibbutsiin lyhyeksi ajaksi. Sitten meidän oli palattava Herzliyah:n asumaan uudestaan enemmän kuin loisteliaaseen 120 neliömetrin asuntoon, jonka meille oli tarjonnut Jewish Agencyn maahanmuutto-osasto. Olimme onnellisia ja hyvinvoivia asuessamme ‘luvatussa maassa’ ja vaikka Dalia näytti tyytyväiseltä työskennellessään ammatissaan lastentarhan opettajana ja saadessaan olla lähellä perhettään, minä etsin yhä elämän tarkoitusta ja yritin selvittää mikä Jumalan suunnitelma on kohdallani.

Siihen aikaan olin aloittanut uuden ammatin elokuvakirjailijana ja työskennellen lisäksi elokuva- ja televisioiteollisuudessa. Yritin päästä sopuun Jumalan kanssa, jonka olin kokenut aidosti ja mystisesti hieman ennen paluuta maahan, pitäen käskyt, rukoillen päivittäin rukousnauhat ylläni ja ollen syömättä epäkosheria ruokaa. Elokuvakirjailijan ominaisuudessa minulle annettiin kirja luettavaksi, jotta ottaisin sen huomioon käsikirjoituksessa. Se oli Hal Lindseyn kirja *Maa entinen suuri planeetta*. Luin siitä kirjailijan väitteen Vanhan Testamentin lainausten kera, että muinaiset juutalaiset profeetat puhuvat kahdesta Messiaan tuleuksesta, ja että ensimmäinen oli jo tapahtunut. Hän oli tietysti Jeesus. Hänen perustelunsa olivat niin pomminvarmoja, että olin vakuuttunut hänen keksineen jakeet itse. Kun tarkastin ne omasta Jewish Publication Society'n julkaisemasta Vanhan Testamentin käännöksestäni, totesin niiden olevan olennaisilta osiltaan samoja. Lindsey oli nyt vakuuttanut minut siitä, että Jeesus täytti Vanhan Testamentin ennustukset Israelin Messiaan ensimmäisestä tuleuksesta, mutta perustuen siihen mitä olin oppinut kasvaessani nuorena juutalaisena South Bendissä käyden synagogassa ja heprealaisessa koulussa, järkeilin, että koska juutalaiset uskovat yhteen Jumalaan jota eivät voi nähdä, ja koska 'gojim' tarvitsevat jumalan jonka voivat nähdä, niin Jumalamme lähetti Jeesuksen täyttämään nämä gojimien tarpeet, mutta Jeesus ei millään tavalla ollut juutalaisten jumala.

Selvitettyäni tämän ongelman ymmärrykselläni, tunsin yhä pakottavaa tarvetta hankkia kopion Uudesta Testamentista ja lukea sitä. Onnistuin löytämään yhden Tel Avivin yliopiston kirjakaupasta, missä sen lukeminen vaadittiin joiltain kirjallisuuden opiskelijoilta. Muuten ei siihen aikaan Israelista, kaksi vuotta vuoden 1973 Jom Kippurin sodan jälkeen, löytynyt englanninkielisiä Raamattuja jotka sisälsivät Uuden Testamentin. Minulla oli tapana kantaa sitä mukana, kun kiersin Tel Avivin elokuvatuotantoyhtiötä etsien työtä itsenäisenä äänituottajana. Tunsin itseni hieman vaivautuneeksi seisoessani linja-autopysäkeillä toisten ympäröimänä, pitäessäni käsissäni paperikantista Revised Standard Version *Common Bible* –painosta, joka oli melko suurikokoinen teos ja sen otsikko näkyi selvästi kultaisin kirjaimin. Kukaan ei kuitenkaan sanonut mitään.

Isäni oli vuosia yrittänyt saada minua työskentelemään kanssaan. Hän asui nyt Brysselissä ja oli osakkaana eurooppalaisessa sijoitusyhtiössä, joka oli aloittanut hankkeen Belizessä, Keski-Amerikassa. He sijoittivat sitrushedelmämetsiin ja karjaan, nostaen rahaa pieniltä sijoittajilta, joista monet elivät Brysselin alueella. He olivat vastikään menettäneet suuren määrän rahaa, johtuen huonosta asioiden hoidosta ja petoksesta niiden osalta joille he olivat uskoneet rahansa, niiden jotka hoitivat sitrushedelmämetsiä ja karjaa tilalla, joka sijaitti 36 mailin päässä Belize Citystä valtion päätien varressa. Taas kerran isäni ja äitini tulivat vierailemaan luonamme Israelissa ja samasta syystä; tällä kertaa hyväksyin hänen tarjouksensa. Varsinainen unelmani oli ollut rakentaa elokuvatuotantoyhtiö Israeliin ja olinkin työskennellyt sen eteen jonkin aikaa, ollen yhtiötoverina israelilais-amerikkalaisen elokuvaohjaajan kanssa, joka oli vastikään mennyt Cannesin elokuvajuhlille useiden

käsikirjoitusteni kanssa kirjoittaakseen elokuvasopimuksen. Kun hän sai hermoromahduksen Cannesin kaduilla ja lopulta palasi tyhjin käsin, niin päätin että ehkä Jumala haluaa kertoa minulle jotain ja että minun oli aika tehdä ratkaisuni, palata Yhdysvaltoihin. Kuten monet amerikanjuutalaiset jotka tulevat Israeliin asettuakseen sinne, olin siirtymässä takaisin Yhdysvaltojen puolelle. Tein tämän ratkaisun suuresti epäröiden ja vasta pitkän harkinnan jälkeen, mutta totta puhuakseni minulla ei näyttänyt olevan Israelissa paljonkaan tekemistä ja tämä oli sittenkin hyvin houkutteleva vaihtoehto. Joten miksi ei matkata pois Keski-Amerikkaan, jos se on kohtaloni? Se näytti yrittämisen arvoiselta. Muistakaa että olin tuohon aikaan täysin omistautunut etsimään ja kestämaan Jumalan tahdon kohdallani. Sen jälkeen kun olin useita vuosia aiemmin kokenut jotain mitä voisi kutsua ‘poissa ruumiista – kokemukseksi’, jossa tunsin täydellisen elävän Jumalan läsnäolon ja hänen rakkautensa valtasi minut, olin yrittänyt nähdä ja tehdä Hänen tahtonsa, vaikka minun täytyikin tunnustaa että olin kokenut muutamia kunnon sudenkuoppia. Nyt toivoin että Jumala sallisi minun elää ikäänkuin amerikkalaista unelmaa itsenäisyyden ja suunnattoman henkilökohtaisen omaisuuden karttumisen kautta. Kaikki tämä näytti siihen aikaan mahdolliselta.

Liityin yhteen vanhempieni kanssa Floridassa ja seuraavana päivänä lensimme Belizeen, joka oli siihen aikaan hyvin alikehittynyt valtio, tuoden mieleen 30-luvun Keski-Afrikan. Ei kestänyt kauankaan tajuta että isäni suhteet olivat taloudellisesti suuri riski. Mietin pitkään ja hartaasti paluuta Israeliin ja sitä etten toisi perhettäni tämän sotkun keskelle, mutta Jumala vaikutti näyttävän minulle Sanansa kautta ettei tulisi antaa periksi, vaan ponnistaa eteenpäin. Ponnistin eteenpäin tuomalla suurimman osan perheestäni kanssani Belizeen (heistä vanhin, Oren, oli jo armeijassa) ja kehittäen useita maanviljelyshankkeita, sisältäen belizeläisen maatalousmaan oston yli kahdenkymmentuhannen eekkerin alalta ja banaani viljelyn 2000 eekkerin alalla. Siihen aikaan meille syntyi toinen poika, Adam, ja meistä tuli lähetyssaarnaajaperheen naapureita. Naapurimme Otis ja Martha vaikuttivat suurenmoisesti elämäämme. Yksinkertaisen uskonsa ja omistautuneisuutensa kautta he alkoivat rukoilla, että tulisimme sisään Jumalan valtakuntaan. Erinomaisena esimerkkinä evankeliumien armosta ja rakkaudesta he sytyttivät meidät kiivauteen (Room.11:11 – ”Minä siis sanon: eivät kaiketi he ole sitä varten kompastuneet, että lankeaisivat? Pois se! Vaan heidän lankeemuksensa kautta [tuli] pelastus pakanoille, että he itse syttyisivät kiivauteen (kreik. UT: kateuteen).” Tunsimme kuitenkin koko ajan pahaksi, että olimme lähteneet Israelista. Vieraan jumalan hyväksyminen olisi tehnyt meistä vielä enemmän maanpettureita juutalaisen kansan silmissä.

Liiketoiminnan edellytykset huononivat huononemistaan ja kävi yhä selvemmäksi, ettei Jumala ollut mukana rikastumisaikeissani, ei ainakaan Belizessä. Tartuin tilaisuuteen jatkaa opintojani omassa *alma mater*issani (alma mater = ruokkiva äiti, yliopiston lempinimi. (käänt. huom.)), Cincinnatin yliopistossa ja tein valmisteluja palataksemme Cincinnatiin. Kaksi viikkoa Belizestä lähdön jälkeen hirmumyrsky iski

Belizeen ja tuhosi kaiken mitä olin saanut siellä valmiiksi, aiheuttaen useiden miljoonien dollarien menetykset. Jumala teki nyt totisesti itsensä tiettäväksi.

Jotkut sanovat että juutalaiset ovat jääräpäisiä ihmisiä. Oli kulunut yli kahdeksan vuotta siitä, kun olin kokenut Jumalan elämässäni ja kolme vuotta Hal Lindseyn kirjan lukemisesta, enkä vieläköän voinut käsittää Jeesuksen olevan juutalainen Messias. Siihen aikaan Jumala toi erään messiaanisen juutalaisen elämäni. Mike Wolf oli paikallisen messiaanisen juutalaisseurakunnan, Beth Messiah:n, pastori. Tapasin hänet eräänä iltapäivänä kävellessäni koulualueen opiskelijakeskuksen läpi, missä hänellä oli taulunäyttely. Puhuimme hetken keskenämme, jonka jälkeen hän kutsui minut ja perheeni tulemaan hänen perheensä kanssa perjantai-illan sapattiaterialle. Niin alkoi läheinen ystävyys, joka lopulta sai minut hyväksymään Herran Jeshuan noin neljä ja puoli vuotta myöhemmin. Dalia seurasi perässäni ja pari kuukautta sen jälkeen liityimme Beth Messiah:n, missä olimme aktiivisesti mukana, kunnes palasimme Israeliin keväällä 1991.

Saatat kysyä mikä vakuutti minut lopulta siitä, että Jeesus/Jeshua on Messias. En ollut vakuuttunut, olin epätoivoinen. Se oli uskonaskel. Et voi käyttää järkeäsi pelastuksen saavuttamiseksi (*”me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus.” – 1Kor.1:23*). Oli myös kyse Jumalan ajoituksesta. Olin taistellut viikkoja hyväksymisen kanssa, mutta en halunnut tehdä sitä, koska minusta juutalaisena toisen miehen, kuten näin Jeshuan, palvomisessa ei ollut järkeä. Kun Mike kysyi minulta olenko valmis myöntymään, tajusin, ettei mikään mitä olin yrittänyt, toiminut elämässäni. Taistelin taloudellisesti, avioliitoni oli mennyt täysin kiville, joten ajattelin että mitä siis voisinkin menettää? Mutta heti kun rukoilin Miken kanssa tunnustaen syntini ja pyytäen Jeshuaa sydämeeni, valot syttyivät ja tiesin että Jumalan sana on totta ja että meidän tarvitsee vain noudattaa Jumalan käskyjä ja elää hänen tahtonsa mukaan. Jumala oli sulkenut kaikki ovet elämässäni päästäkseen minut sisälle valtakuntaansa. Parin vuoden päästä hän teki sen uudestaan, saadakseen minut jättämään Cincinnatin maukkaat lihapadat ja palaamaan Hänen maahansa ja Hänen kansansa maahan. Israel on perintöosani, niin kuin se on kaikkien juutalaisten perintöosa. Vaimoni Dalia, josta oli myös enenevässä määrin tullut juutalaisen Messiaan kypsä uskova, oli epätoivoisesti halunnut palata Israeliin vuosien ajan, mutta oli epäröinyt asian jakamista kanssani, koska tiesi etten tuntenut samoin. Minulla oli yhä haaveita laajentumisesta ja amerikkalaisen unelman elämisestä. Jumala oli itse asiassa antanut meille huomattavia määriä hyvinvointia ja aineellisia siunauksia, mutta taistelimme jatkuvasti selvitäksemme taloudellisesti ja lopulta, kohtuullisen ajan kuluttua, hän ‘veti töpselin pois seinästä’, sulkien kaikki ovet, että näkisin valon ja hyväksyisin Hänen tahtonsa elämässäni sekä vaimoni ja lasteni elämässä.

Ja niin kävi että palasimme Israeliin keväällä 1991 aineellisesti yhtä köyhinä kuin lähtiessämme, mutta verrattoman paljon rikkaampina mitä tulee Jumalan Hengen asioihin. Jumala antoi minulle hyvän työpaikan uskovien omistaman korkean

teknologian yrityksen johtotehtävissä maan pohjoisosissa ja aloimme rakentaa kotiamme juuri siihen yhteisöön missä Dalia oli kasvanut, Javneeliin.

Paavali sanoo, että olemme Jumalan edessä täysin lunastetut ja pestyt puhtaaksi synneistämme, kun tulemme sisään hänen valtakuntaansa, mutta että lopun maallisesta olemisestamme tulee mukautua Hänen kuvansa mukaiseksi. Ja niin näyttäisi asia olevan kohdallani. Koska minut on kasvatettu Yhdysvalloissa, olen juurtunut materialismiin. Kannan tätä materialismia mukanani, asuin sitten Yhdysvalloissa tai Israelissa. Mutta ainakin olen tottelemalla Jumalan tahtoa elämässäni hitaasti alkanut ymmärtää, että elämässä on tärkeämpiäkin asioita kuin Burger King –aamiaisnakit tai mikä muu tahansa viekin huomioni.

Niin, uskonko siis, että kaikkien juutalaisten tulee asua Israelissa? Uskon että kaikkien juutalaisten tulee tuntea juutalainen Messiaansa henkilökohtaisesti, saada kaste ja totella Jumalan elämänohjeita, mutta on Jumalan asia missä he viettävät elämänsä. Raamatun kirjoitusten perusteella näyttää melko selvältä, että Jumalan lopullinen suunnitelma on, että Hänen kansansa palaa Israeliin, joka on Hänen antamansa perintöosa juutalaiselle kansalle. Minulle tämä oli aidosti totta, koska naidessani israelilaisen, sain lopulta periä maapalstan, johon saatoimme rakentaa ihastuttavan ja mukavan kodin.

Mitä on sionismi nykypäivänä? Onko niillä, jotka vaativat kiisteltyjä alueita, Gazaa ja Länsirantaa, maana joka on annettu juutalaiselle kansalle Jumalan Aabrahamin kanssa tekemän liiton voimalla, oikeus tehdä niin? Koska uskon Jeshuaan Messiaaseen, näen koko Raamatun ohjekirjaksi siihen, miten meidän tulisi elää elämämme. Uskon myös, että tarvitsemme Jumalan Pyhän Hengen johdatusta. (*”Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.” Room.8:14*). Minulla oli ilo vieraillla Gush Katifissa viikkoja ennen elokuun 2005 ‘vetäytymistä’. Näin siellä yhdyskuntia, jotka olivat vaivaisen kolmenkymmenen vuoden aikana kehittyneet ja kasvaneet paljon enemmän kuin ‘vihreän linjan’ (rajalinja, joka rajaa vuoden 1967 kesäkuuta edeltäneen Israelin) sisäpuoliset. Alueen täydellistä kauneutta ei voinut kieltää, ei myöskään laajoja hyödynnettyjä maatalousalueita, jotka olivat olleet ennen hiekkadyynejä. Mitä ikinä jätettiinkin palestiinalaisille, tuhottiin täydellisesti, mukaan lukien synagogat, jeshivat, miljoonien dollarien arvoiset maataloushankkeet, kasvihuoneet ja lastentarhat, jotka oli hankittu amerikanjuutalaisten lahjoituksilla niiden palestiinalaisten työpaikkojen säilyttämiseksi, jotka oli palkattu niihin.

Voi vain kuvitella mitä semmoinen kansakunta, joka tuhoaa kaiken mukaan lukien ihmisten elämän, tekisi kukistetulle Israelille. Uskovana tiedän, etteivät tämän vihan juuret ole sosiaalis-poliittisia, vaan pikemminkin hengellisiä. Juutalaiset ovat aivan ilmiselvästi Jumalan kansa. Saatana haluaa tulla Jumalan kaltaiseksi. Saavuttaakseen tämän hänen täytyy tuhota Jumala, jota hän jo yrittikin, siinä kuitenkin onnistumatta. Maahan viskattuna saatana ja hänen riivaajansa haluavat ruumiillistua kehen tahansa joka vihaa, ja erityisesti niihin jotka vihaavat Jumalan kansaa,

juutalaisia. Ei siis ole kyse siitä, että meidän tulisi sopia palestiinalaisten kanssa, tai selviytyä Abu Mazenista (Mahumud Abbas) ja korruptoituneesta PLO:sta, vaan on kyse itsestään saatanasta ja kaikista hänen lukemattomista riivaajahengistään, jotka pystyvät halutessaan menemään petettyihin, ilkeämielisiin palestiinalaisiin ja tehdä mitä haluavat. Tämä on taistelu hallituksia vastaan. Onneksemme olemme lukeneet kirjan loppuun asti, joten tiedämme, että Jumala ja hänen kansansa voittavat, mutta siihen päivään asti on juutalaisen kansan ja sen johtajien meneteltävä viisaasti, ja siinä he ovat epäonnistuneet. Heidän ei tule riippua Yhdysvaltain hallituksen lupauksissa, niin jalomielisiä ja vahvistavia kuin ne ovat olleetkin, vaan ainoastaan Jumalassa ja hänen Sanassaan. Loppujen lopuksi tiedämme, että Jumalan tahto vaikuttaa sekä täällä että taivaallisissa, ja niin me rukoilemme joka päivä: ”Tapahtukoon sinun tahtosi...”, mutta meidän on silti oltava viisaita, sillä valitettavasti johtajamme pettävät meitä tässä maassa, mikä tekee oikeiden päätösten tekemisestä – ikään kuin asioista hyvin perillä olevana kansana – äärimmäisen vaikeaa.

Uskon siis, juutalaisena Jeshuan opetuslapsena ja Israelin maan kansalaisena, että mikä parhaiten sopii Israelin kansalle, sopii parhaiten minulle, ja minun mielestäni Israelin kansalle sopii parhaiten, että se säilyy vahvana kansallisvaltiona jolla on turvalliset rajat. Betonimuurit eivät loppujen lopuksi tuo turvallisuutta tähän maahan. Emme saa luovuttaa sitä, minkä Jumala on antanut meille poikiemme ja tyttäriemme urhoollisten ponnistusten kautta, sillä monet heistä ovat maksaneet äärimmäisen hinnan tästä maasta.

Kyselemme, onko se Jumalan tahto? Hän on jo kertonut tahtonsa meille Mooseksen ja profeettojen kautta. Tiedämme, että Israelin maa annettiin Jumalan kansalle. Jos olemme mielestämme se kansa, niin silloin meidän on jatkettava taistelua sen puolesta mikä oikeutetusti kuuluu meille. Vain sitä kautta voimme päästä rauhaan ja turvallisuuteen, rauhaan ja turvallisuuteen jotka saavutetaan pysymällä lujina eikä nöyristellen, terveellä päättäväsyydellä ja luottamuksella elävään Jumalaan eikä pelolla ja hätäilyllä. Jumala lupasi maan Joosuelle, mutta hänen piti taistella lunastaakseen sen. Ainoastaan Joosuan ja heprealaisten totellessa Jumalan käskyjä, kulki Jumala heidän edellään tehden tietä. Taistelu on Herran.

Vanhan-uuden siirtolaisen näkökulma tämän päivän sionismista

Rittie Katz

"Herran esikartanoissa he kukoistavat.
Mitä ovat ne esikartanot ja miltä ne näyttäisivät?"
Yehuda Amichai, israelilainen runoilija

Miltei 14 vuotta sitten mieheni ja minä muutimme Israeliin kahden pienen lapsemme kanssa, sen mukaisesti kuin uskoimme olevan "maansiirtolaisuudesta kokoamista". Ennen kuin tapasimme toisemme, oli kummankin omissa toiveissa perustaa perhe siihen Maahan ja jopa liittyä Roeh Israeliin/ Netivyah- seurakuntaan.

Kun tapasimme, löysimme niin paljon yhteyksiä näyissämme, että päätimme että "Kahden, todellakin, on parempi kuin yksin", ja sen jälkeen menimme naimisiin. Kaksi vuotta myöhemmin löysimme itsemme täältä Israelista.

Kuten on kaikkien näkyjen ja unelmien kanssa, vuodet voivat himmentää ja kuluttaa ainetta, kunnes se tuskin enää muistuttaa itseään. Idealismin kirkas kipinä voi hiipua, ja sen mukana voi seurata periksi antaminen ja välinpitämättömyys.

Vaikka me olemme suurilta osin saavuttaneet tavoitteemme asua ja tehdä työtä Israelissa, käydä Seurakunnassamme, ja kasvattaa lapsiamme rakastamaan Herraa ja kaikkea Hänen kansaansa täällä maailman osassa, me usein olemme tuskallisen kiusaantuneita siitä, mitä tänä päivänä pidetään sionismina.

Uutiset ovat tulvillaan raportteja korruptiosta. Meidän "yhteinen näkymme" antaa usein tilaa poliittista valtaa tavoittelevien ryhmien ajamille erityisille eduille. Köyhät lisääntyvät sekä määrällisesti että tarpeessa, eikä meillä ole rauhaa palestiinalaisten kanssa.

Vaikka Jumala on täyttänyt osuutensa sopimuksesta tuomalla meidät takaisin, *"...Sillä minä palautan heidät heidän omaan maahansa, jonka minä annoin heidän isillensä."* Jer.16:14-15 (ja lukuisat muut jakeet), silti me emme ole lähelläkään sitä unelmaa, joka ei ollut ainoastaan Sionisti isillä, mutta myös, (ja aivan ilmeisesti) myös Herralla.

Mikä tulee meidän vastauksemme olemaan? Päätelemmekö, kuten jotkut ovat päätelleet, että paluumme on ollut turha yritys, huonosti ajoitettu ja ei Hänestä? Tai ehkä meidän pitäisi omaksua nationalistinen asenne, kieltää todellisuus ja yksinkertaisesti ponnistella eteenpäin.

Kuten aina, uskon vastauksen löytyvän arvioimalla realistisesti itseämme, olemalla tunnontarkasti rehellisiä, ja myöskin pyrkimällä olemaan kaikki mitä pystymme olemaan Hänessä, hänen armonsa mukaisesti.

Kun Hanukka-juhla lähestyy, voimme omaksua erilaisia asenteita. Voimme olla uskonnollisia kiihkoilijoita, vakuuttuneina tarkoituksen oikeutuksesta. Voimme keskittyä Jumalan ihmeeseen, joka valaisee meidän tietämme antaen meille yhden päivän sijasta öljyä kahdeksaksi päiväksi, tai voimme sanoilla ja teoilla pyrkiä karkottamaan pimeyden elämästämme sekä yksilöinä että yhteisönä.

Koska en ole vastuussa ihmeiden luomisesta, enkä yleensä niiden vastaanottamisestakaan, enkä liioin ole erityisen kiinnostunut militaristisesta lähestymistavasta, pidän viimeisestä vastauksesta.

Jesaja 58 sanoo, ”Eikö tämä ole se paasto, johon minä mielistyn: että avaatte vääryyden siteet, irroitatte ikeen nuorat, ja päästätte sorretut vapaiksi, että särjette kaikkien ikeet? Eikö tämä, että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi,

***kun näet alastoman, vaatetat hänet
etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi?
Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niin kuin aamurusko,
ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen;
sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi,
ja Jumalan kunnia seuraa sinun suojanasi.
Silloin sinä rukoilet ja Herra vastaa,
sinä huudat ja Hän sanoo: "Katso tässä minä olen".'***

Nämä ovat asioita, joita voimme ja Seurakunnassamme olemme alkaneet tehdä Jumalan avulla. Meidän näkymme ja pyrkimyksemme on että ne lisääntyvät ja laajenevat sekä ulottuvuudeltaan, että merkitykseltään.

Mikä sitten on vastaus yllä olevaan kysymykseen? Miltä näyttäisivät "Herran esikartanot"?

**"Silloin vanhurskauden hedelmä on rauha,
vanhurskauden vaikutus lepo ja turvallisuus iankaikkisesti."
Jes.32:17**

Jouduttakoon Herra sitä päivää ja antakoon meille rohkeutta ja armoa olla todella valona maailmassa.

Kristillisen sionismin historiallinen alkuperä

Joseph Shulam

Aikomukseni ei ole tämän lyhyen artikkelin yhteydessä suorittaa täydellistä historiallista analyysiä länsimaisen kristillisyyden asenteista juutalaisia ja pyhää maata kohtaan. On kuitenkin tärkeätä ottaa huomioon kaksi eri näkökantaa, jotka ovat ilmenneet niin sanotun "Kristillisen sionismin" historiallisessa kehityksessä. Erityisesti olen kiinnostunut esittämään kristillisen sionismin juurien ohella ei-

juutalaisen sionismin kehityksen, sellaisena kuin se esiintyi puritanismissa ja kiliasmissa.

Tämän artikkelin ensimmäisessä osassa, esitelläkseni lukijalle, mitä voidaan pitää alkuperänä monille väärinkäsityksille, joita kristillisten kirkkojen sisällä on juutalaisia kohtaan, esitän varhaisilta kirkkoisilta joitakin lainauksia, jotka kuvaavat Konstantinuksen jälkeisen ajan kirkon asennetta aikansa juutalaisiin. Toiseksi pohdin protestanttisen uskonpuhdistuksen, jonka voidaan katsoa muovanneen juuret modernille kristilliselle sionismille, rinnalla joitakin aikaisempia kehitysvaiheita puritaaniliikkeen sisällä. Näiden kahden historiallisen tekijän ymmärtäminen toivottavasti auttaa lukijaa ymmärtämään syitä ja seurauksia joidenkin suuntausten ja toiminnan takana, joita pidetään esimerkkeinä nykypäivän sionismista.

Varhaisten kirkkoisien asenteita toiselta, kolmannelta ja neljänneltä vuosisadalta Israelia ja juutalaisia kohtaan:

Lähes uuden testamentin ajasta asti väitti kirkko olevansa Israel ja kirjoitti hajaannuksessa oleville synagogille seuraavasti...Noin vuoden 100 jKr. jälkeen oli kristityillä vähemmän pyrkimystä väittää olevansa Israel ja enemmänkin pyrkimys asettaa kristinusko ja juutalaisuus vastakkain, eri uskonnoiksi.

...kirkkoa pidetään uutena oikeana Israelina, joka on perinyt lupaukset, jotka Jumala vanhalle lupasi.

Clement (n. 90)

Clement ajatteli kirkon olevan uusi Israel. Ensimmäisessä epistolassaan Clement lainaa 5.Moos.32:8-9, joka käsittelee Israelin valintaa Jumalan valittuna kansana. Tätä hän soveltaa kirkkoon kutsumalla kuulijoitaan lähestymään Jumalaa, 'joka on tehnyt meidät osallisiksi Hänen valintansa siunauksista'. Rooman Clement näkee sen [kirkon] valinnassa niiden profetioiden täyttymisen, joiden mukaan Jaakobista tulee Herran perintöosa ja Israelista Hänen perintömaansa.

Barnabaan epistola (n. 100)

Barnabas on suurempi. Liitosta puhuessaan hän väittää, ettei se ole 'sekä heidän [Israelin kansan] että meidän [kirkon]', koska, 'he [juutalaiset] lopulta menettivät sen, sen jälkeen kun Mooses oli sen jo vastaanottanut.' Barnabaan epistolan kirjoittaja kysyy retorisen kysymyksen: ovatko 'nämä ihmiset [kirkko] perillisiä, vai aiemmat, ja kuuluuko liitto meille vai heille.' Vastataukseksi tähän kysymykseen "Barnabas" mainitsee useita vanhan testamentin tapahtumia, joissa nuorempi poika asetettiin vanhemman tilalle perillisenä. Ilmeisenä johtopäätöksenä on, että kirkko (nuorempi poika) on tullut perilliseksi.

Justin Martyr (n. 160)

Dialogue with Trypho -kirjassaan Justin esittää näkökannan painottaen miten profeetat varoittivat, että Israel siirrettäisiin pois ja korvattaisiin toisella.

"Todelliselle hengelliselle Israelille, Juudan, Jaakobin ja Aabrahamin (joka ympärileikkaamattomana hyväksyttiin ja jonka Jumala siunasi uskonsa vuoksi ja kutsui kansojen paljouden isäksi) jälkeläiset, olemme me, jotka olemme johdetut Jumalan luokse ristiinnaulitun Jeesuksen kautta... Kristus on Israel ja Jaakob, kuitenkin me jotka olemme louhitut Kristuksesta, olemme todellinen Israelilainen rotu... Aabrahamin ohella tulemme perimään pyhän maan, kun vastaanotamme perinnön loppumattomaksi iankaikkisuudeksi, Aabrahamin lapsina saman uskon kautta."

Iranaeus (n. 180)

Iranaeuskin vertaili Saaran ja Haagarin raamatullista yhtäläisyyttä, ja näki Jaakobin ja Eesaun kilpailutilanteen esikuvana, joka selitti jännitteet kirkon ja juutalaisten välillä:

"...[Jaakob] sai esikoisen oikeudet, koska hänen veljensä piti niitä halpana: kuten myös nuorempi kansa sai Hänet. Kristus, aino-syntyinen, kun vanhempi kansa torjui Hänet sanoen: "Ei meillä ole kuningasta vaan keisari." Mutta Kristuksessa kaikki siunaukset [tehdään yhdeksi], ja siksi jälkimmäiset ihmiset ovat riistäneet Isän siunaukset pois ensimmäisiltä, juuri kuten Jaakob vei siunaukset Eesaulta. Tästä syystä veli kärsi veljensä juonista ja vainoista kuten kirkkokin kärsii aivan samoista asioista juutalaisilta."

Vähitellen muutaman ensimmäisen vuosisadan aikana seurakunta, joka oli ollut alun perin suurimmilta osin juutalainen, muuttui pääasiallisesti pakanoista koostuvaksi. Samaan aikaan juutalaisen tulivat huomaamaan, ettei kristillisyyks ollut juutalaisuuden haara. Siten välitön tarve vastata puolustavaan kysymykseen kristittyjen suhteesta juutalaisuuteen ja vanhaan testamenttiin tuli vähemmän ja vähemmän tärkeäksi.

Seurakunnan nimitys toisella ja kolmannella vuosisadalla on "Jumalan kansa", joka kirkolle tarkoitti "uutta Israelia". Kirkko muodosti käsityksen itsestään Israelin tilalla ja Israelin kaikkien siunausten vastaanottajana. Konstantinuksen ilmoituksella, että Rooman imperiumi tulisi olemaan kristitty imperiumi, tämä asenne tuli imperiumin viralliseksi opiksi. Ennen Konstantinusta seurakunnalle oli luonteenomaista joutua toimimaan niin kansana kuin uskonakin. Tästä syystä Israelin kansakunta piti raivata tieltä pois. Yhdessä imperiumissa ei ole tilaa kahdelle kansalle, jotka kumpikin väittävät olevansa "Jumalan lapsia".

Augustinus (n. 413)

City of god -kirjassaan Augustinus kuvaa kirkkoa Jumalan tuhatvuotisen valtakunnan ruumiillistumana. Näkemys tuli yleisesti hyväksytyksi katolisessa kirkossa uskonpuhdistuksen aikaan asti.

Protestanttisen uskonpuhdistuksen asenne juutalaisiin

Tärkeä näkökohta protestanttisessa uskonpuhdistuksessa oli Raamatun uudelleen löytäminen Jumalan sanana ja lopullisena auktoriteettina uskon ja opinasioissa. Raamatun kääntäminen ja julkaisu yleiselle kielelle ja sen vapaa saatavuus maallikoille toivat suuren muutoksen Eurooppalaisten ajatusmalliin. Englannissa esimerkiksi suuri englanniksi käännetty raamattu sijoitettiin joka kunnan kirkkoon. Yhtäkkiä Jumalan sana oli tavallisten ihmisten ulottuvilla. Tulkinta ei enää ollut kirkollisen hierarkian yksinoikeus. Saarnaajat ympäri Eurooppaa alkoivat opettaa enemmän raamatun historiallisen taustan rajoissa ja siihen viitaten yksinkertaisesti ja sanatarkasti.

Sokolov, *History of Zionism* -kirjassaan viitatessaan esiin nousseeseen tyypillisen seurakuntalaisen käsitykseen, kirjoitti: "Jokainen sunnuntai muistutti hänen mieltänsä muinaisesta historiasta ja 'kaikkien maiden kunnian' hukatusta omaisuudesta, kun maan rappio ja hävitys todistivat raamatun totuudesta ja luvattujen siunausten varmuudesta...Raamatulliset kuvaukset Pyhästä maasta tukevat sen ajatuksen levittämistä, jota voimme kutsua sionismiksi."

Kirjassaan *Institutes of Christian Religion*, **John Calvin** painotti, että jumalallinen siunaus oli yhteydessä liiton noudattamiseen.

"Pelastus riippuu Jumalan armosta, jota Hän jakaa kuten tahtoo [Room.9:15-16];...juutalaisilla ei ole syytä pöyhkeillä ja kerskata liiton nimessä, elleivät he pidä liiton lakia, siis noudata sanaa.

Kuitenkin, vaikka Paavali masensi heidät hyödyttömästä luottamuksestaan heimoonsa, hän silti toisaalta näki, ettei liittoa, jonka Jumala teki kertakaikkiseksi Aabrahamin jälkeläisten kanssa, voitu millään tehdä mitättömäksi. Seurauksena hän esittää yhdennessätoista luvussa (Room.11), ettei Aabrahamin luonnollisilta jälkeläisiltä saa viedä heidän asemaansa. Tämän nojalla hän opettaa, että juutalaiset ovat ensimmäisiä ja luonnollisia evankeliumin perillisiä, paitsi että heidät kiittämättömyytensä tähden hylättiin kelvottomiksi - kuitenkin hylättiin siten, että taivaallinen siunaus ei täysin ole kadonnut heidän kansaltaan. Tästä syystä, uppiskaisuudesta ja liiton rikkomisesta huolimatta, Paavali kutsuu heitä pyhiksi [Room.11:16]. Huolimatta siitä suuresta itsepäisyydestä, jolla he jatkavat sotaansa evankeliumia vastaan, emme saa halveksia heitä, sillä otamme huomioon, että lupauksen tähden on Jumalan siunaus vielä heidän keskuudessaan."

Ian Murray kuvailee juutalaisten asemaa puritaanisessa eskatologiassa.

"Juutalaisten tulevaisuudella oli heille ratkaiseva merkitys, koska he uskoivat, että vaikka historiassa vain vähän on selvästi paljastettu Jumalan tarkoituksista tulevaisuudessa, meille on annettu kirjoituksissa tarpeeksi takeita odotuksille, että juutalaisten kutsulla tulee olemaan kauaskantoinen siunaus maailmalle. Puritaaninen Englanti ja presbyteerinen Skotlanti tiesivät paljon hengellisestä siunauksesta. Heillä ei ollut ainoastaan kiinnostus toteutumaton profetiaa kohtaan, vaan se oli hurskas kaipaus laajemmalle siunaukselle, joka johti heidät antamaan Israelille sellaisen aseman."

Samuel Rutherford, skotlantilainen teologi kaipasi juutalaisten kääntymystä. Kirjeessään, joka on kirjoitettu 1635, hän ylistää:

"Voi nähdä se näky, lähellä Kristuksen Tulenmusta pilvissä, voi sitä riemua! Vanhemmat veljemme juutalaiset ja Kristus lankeavat toistensa kaulaan ja suutelevat toisiaan! He ovat olleet kauan erillään: he ovat hyviä toisilleen, kun he kohtaavat. Voi sitä päivää! Voi kaivattua ja ihanaa päivän koittoa! Voi suloinen Jeesus, salli minun nähdä se näky, joka tulee olemaan elämä kuolleista, sinä ja muinaiset ihmiset yhteisessä syleilyssä."

Thomas Brightman teki 1615 ensimmäisen tärkeän ja merkityksellisen tarkistuksen uskonpuhdistukseen, augustinolaiseen käsitykseen vuosituhannesta ja ennustukseen juutalaisten kääntymisestä. Oppineet pitivät Brightmania 'isänä brittiläiselle opille juutalaisten ennalleen asettamisesta'.

Kirjassaan *Apocalypsis Apocalypseos*, Brightman ajatteli että turkkilaisten valta tulisi saatetuksi loppuun ja sitä seuraisi 'juutalaisten kutsu kristityksi kansaksi', johtaen 'onnellisimpaan rauhaan, lähtien siitä, aina maailman loppuun saakka'. Vuonna 1635 hän sai valmiiksi Danielin kirjan yhdenneistöistä ja kahdenneistöistä luvuista kommentaarin, jonka hän alaotsikoi: 'Juutalaisten ennalleen asettaminen ja heidän kutsunsa Kristuksen uskoon heidän kolmen vihollisensa täydellisen kukistumisen jälkeen lähtee liikkeelle'. Brightman ei ainoastaan uskonut juutalaisten löytävän uskon Jeesukseen Kristukseen, vaan hän oli myös vakuuttunut 'kristityn Israelin valtion uudelleen synnystä', josta tulisi 'kristityn maailman keskus'.

Vuonna 1621, **Sir Henry Finch**, arvostettu asianajaja ja parlamentin jäsen, julkaisi kirjan: *The World's Great Restoration or the Calling of the Jews, and of all the Nations and Kingdoms of the Earth, to the Faith of Christ*. Siinä hän esittää:

"Siellä missä Israel, Juuda, Siion ja Jerusalem on mainittu [Raamatussa] Pyhä Henki ei tarkoittanut hengellistä Israelia, tai pakanoista tai sekä pakanoista että juutalaisista koostuvaa Jumalan seurakuntaa...Mutta Israel oikeasti polveutui Jaakobin kupeista. Saman päätelmän voi tehdä heidän paluustaan omaan maahansa ja muinaisille

paikoille, vihollistensa valloituksesta ...Mahtavan seurakunnan he muodostavat itse Juudan maahan... Nämä ja muut tällaiset eivät ole vertauskuvia, esittäen maallisia yhtäläisyyksiä tai vapautusta Kristuksessa (joista on esikuvia ja vertauksia), vaan tarkoittavat todellisuudessa ja kirjaimellisesti juutalaisia."

Muut uudistajat kuten William Perkins, Richard Sibbes ja John Owen olivat yhtäläillä vakuuttuneita, että juutalaiset tulisivat uskoon Jeesukseen Kristukseen ja tätä he hartaasti rukoilivat. Tämä vakaumus juutalaisten kääntymisestä oli niin yleisesti hyväksytty, että se kirjoitettiin Britannian parlamentin suuressa tunnustuksessa ja Vapaakirkon Savoijin julistuksessa vuodelta 1658. Viimeksi mainittu kertoo:

"Me odotamme, että myöhempinä päivinä, kun Antikristus on tuhottu, juutalaiset kutsuttu, ja hänen rakkaan poikansa valtakunnan vastustajat murrettu, Jumalan seurakunnat laajennettu ja kohotettu vapaan ja runsaan valon ja armon yhteyden kautta, saadaan tässä maailmassa nauttia hiljaisempaa, rauhallisempaa ja ihanampaa tilaa kuin he ovat kokeneet."

Ebenezer ja Joanna Cartwright, englantilaiset puritaanit, jotka asuivat Amsterdammassa, lähettivät 1649 Brittien hallitukselle pyynnön, jossa he pyysivät lakkauttamaan kiellon juutalaisten asettumisesta Englantiin ja myös heidän avustamisesta mahdollistaakseen heidän muuttonsa Palestiinaan.

"Että tämä Englannin kansakunta Alankomaiden asukasten kanssa, olisi ensimmäinen ja halukkain kuljettamaan laivoillaan Israelin poikia ja tyttäriä heidän esi-isillensä Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille ikuisiksi perinnöksi luvattuun maahan."

Jonathan Edwards oli ehkä merkityksellisin amerikkalainen kirjailija 1700-luvulla. Hänen 1774 kirjoittamassaan kirkkohistoriassa, vakautuneena jälki-kiliastina Edwards puhui Saatanan valtakunnan kukistumisesta ruumiillistumana Paavi, Islam ja 'Juutalaisten uskottomuus':

Kuinka itsepäisiä [juutalaiset] ovat olleet nyt yli 1700 vuotta kieltäessään Kristuksen, ja kuinka harvassa ovat olleet tapaukset yksittäisistä kääntymisistä Jerusalemin tuhosta lähtien... Kuitenkin, kun tulee se päivä, otetaan pois paksu peite, joka sokaisee heidän silmänsä (2.Kor.3:16). Ja jumalallinen armo sulattaa ja uudistaa heidän kovat sydämensä...Ja niin Israelin huone pelastuu: juutalaiset joka puolella hajaannuksessa hylkäävät vanhan uskottomuutensa, ja heidän sydämensä muutetaan ihanasti ja he vihaavat itseään menneen epäuskon ja uskottomuutensa vuoksi... Mikään ei ole niin varmasti ennalta kerrottu kuin tämä juutalaisten kansallinen kääntyminen (Room.11:26)."

Tässä lyhyessä artikkelissa tarkoitukseni on ollut esittää muutamia ajatuksia spektrin molemmista päistä, niiltä yksilöiltä, jotka historiallisesti ovat olleet merkityksellisimpiä Kristillisen yhteisön asenteille juutalaisia ja Israelia kohtaan. On tärkeätä

meille, jotka asumme Israelin maassa ja niille, jotka rukoilevat juutalaisten pelastusta, tietää vähän historiallisesta kehityksestä, joka on tuonut meidät tähän, missä olemme nyt. Olen pitänyt näkökulmanani olla koskematta uudempiin mielipiteisiin koskien tätä asiaa - enkä tarkoituksellisesti sisällyttänyt joukkoon esimerkkejä monilta suurilta esikiliastisilta opettajilta kuten Dwight L. Moody, Arno Gaebelein, Scofield, William E. Blackstone, tai muilta tuoreimmilta kirjailijoilta. Halusin sinun, lukija, huomaavan että, se mitä nykyään tapahtuu kristityn sionismin nimissä ei perustu siihen, mitä juutalaiset haluavat tai mitä me juutalaiset teemme. Se on juurtunut ristiriitaan, joka on vanha ja kivulias ja joka alkoi jo, kun Rooman kirkko ja Konstantinopoli korvasivat juutalaiset ja Israelin kirkolla - teko joka tehtiin suurilta osin poliittisista syistä ja valvonnallisista syistä, eikä halusta vetää juutalaisia uskoon Messiaaseen Jeshuaan - jolla edelleen on päänsä yläpuolella kirjoitus - Jeshua Nasaretilainen juutalaisten kuningas.

APOSTOLINEN SEURAKUNTA JA ANTIKRISTUKSEN EKSYTYS

Tästä kirjasta ”Apostolinen seurakunta ja antikristuksen eksytys” on painettu aikaisemmin kaksi painosta, jotka on loppuunmyyty. Tähän kolmanteen painokseen on tehty joitakin ”päivityksiä” ja täydennyksiä sekä painovirheiden korjauksia. Lisäyksistä mainittakoon mm. kohta ”Kaste ja ylösousemustoivo”, joka käsittelee rabbi Shaulin (apostoli Paavalin) teologiaa, joka juutalaisiin juuriin ja heprean kieleen perustuen yhdistää kasteen ja ylösousemustoivon kiinteästi yhteen. Myös Raamatun tulkinnan pääperiaatteita on jonkin verran uudistettu.

Tärkeä uudistus kolmannessa painoksessa on myös tekstikoon suurentaminen. Monet iäkkäämmät lukijat ovat toivoneet suurempaa tekstikokoa, jotta kirja olisi helpompi lukea. Heidän toivomustaan on noudatettu, joten kirjan kolmas painos on helpompilukuinen. Samalla kirjan sivumäärä ja hinta ovat luonnollisesti kasvaneet. Uskon kuitenkin, että tämä kirja palvelee lukijoita entistä paremmin.

Apostolinen seurakunta ja antikristuksen eksytys:

- 640 sivua
- Kirjan 3. painos valmistuu keväällä 2006

Kirjan hinta:

- 15 euroa/kpl + toimituskulut; yksittäin tilattuna
 - 10 euroa/kpl + toimituskulut; vähintään 10 kpl erissä tilattuna
- (Hinnat ovat alustavia ennakkohintoja. Oikeus hinnanmuutoksiin pidätetään. Kirjan ennakkohinta on sivumäärään ja painokuluihin nähden poikkeuksellisen edullinen)

Ennakkotilaajan etu (voimassa toistaiseksi):

- Vähintään 10 kpl erän tilanneet saavat lisäksi kirjan ”Israel ja Jumalan valtakunta” veloitusetta. Toimitus tapahtuu painoksen valmistuttua.

Tilaukset (ennakkotilaukset):

Israel-Apu ry
Risto Tani
Tanintie 35
36520 Raikku
Puh. (03) 376 7513
E-mail: rt471@dnainternet.net

ISRAEL JA JUMALAN VALTAKUNTA

Noin neljä tuhatta vuotta sitten Jumala kutsui Aabrahamin ulos Kaldean Uurista, Baabelin uskonnon keskeltä, ulos pakanuudesta ja epäjumalanpalvonnasta seuraamaan elävää Jumalaa. Aabraham totteli ja lähti vaeltamaan kohti Jumalan lupaamaa maata. Tästä alkoi heprealaisten ja Israelin historia. Aabrahamille syntyi Iisak ja Iisakille syntyi Jaakob, jonka nimen Jumala muutti Israeliksi. Israelille syntyi kaksitoista poikaa. Näin Israel sukukuntineen sai alkunsa.

Jaakobin pojat myivät kateudesta toiseksi nuorimman veljensä Joosefin orjaksi Egyptiin. Siellä Joosefista tuli koettelemusten jälkeen Egyptin hallitusmies, Jumalan suunnitelman mukaisesti. Jaakob perheineen muutti Joosefin päivinä Egyptiin, pakoon nälänhätää, yhteensä 70 henkeä. Joosefin kuoltua Israelin kansa joutui orjuuteen noin neljäksisadaksi vuodeksi, kunnes Jumala lähetti Mooseksen vapauttamaan monilukuiseksi kasvaneen kansansa ulos Egyptin orjuudesta. Herran asettaman pääsiäisenvieton jälkeen he kulkivat Mooseksen johdolla Siinaille, Hoorebin vuoren juurelle. Siellä Jumala otti Israelin omaisuuskansakseen ja pappiskansakseen ja solmi Tooran liiton (lakiliiton) Israelin kanssa ja Israelista tuli samalla Jumalan valtakunta maan päällä.

Israel on kuitenkin ollut monesti tottelematon Herralle ja rikkonut liiton ja Jumala on joutunut kurittamaan sitä monella tapaa historian kuluessa. Kun Jeshua Messias (Jeesus Kristus) tuli maan päälle Rooman vallan alla olevaan Juudan valtakuntaan noin kaksituhatta vuotta sitten, sovittamaan ristillä maailman synnin ja solmimaan uuden liiton, osa juutalaista kansaa hylkäsi Hänet. Tämän perusteella monet kristikunnassa ajattelevat, että koska juutalaiset hylkäsivät Messiaansa ja tappoivat Hänet ristillä, myös Jumala hylkäsi Israelin ja juutalaisen kansan ja kristillinen kirkko tuli Israelin tilalle. Kristillinen kirkko sai siunaukset ja Israelille jäi kiroukset.

Onko näin? Otettiinko Jumalan valtakunta pois Israelilta ja annettiin kirkolle? Loppuiko uuden liiton tultua vanha liitto ja Israelin osuus Jumalan valtakunnassa? Kumottiinko Toora (laki) ristillä? Kumosiko apostoli Paavali Tooran? Mitä merkitsee olla irti Toorasta? Ovatko leeviläiset vielä pappeina uudessa liitossa? Mikä merkitys synagogalla on uudessa liitossa? Millainen on uuden liiton jumalanpalvelus Hengen uudessa tilassa? Mikä on juutalaisuskovien ja pakanauskovien asema uudessa liitossa? Onko juutalaisten luovuttava Toorasta ja juutalaisista juuristaan, tullessaan uskoon? Mistä johtuu antisemitismi maailmassa. Miksi kristillisyydessä esiintyy antisemitismiä? Näitä ja monia muita kysymyksiä pohditaan tässä kirjassa Raamatun valossa ja erityisesti Israelin asemaa Jumalan valtakunnassa, kautta jumalallisen historian, Aabrahamista uuteen Jerusalemiin asti.

SISÄLLYS (pääotsikot)

ESIPUHE.....	9
RAAMATUN TULKINNAN PERIAATTEITA.....	11
ISRAEL JA LIITOT.....	28
ISRAEL JA TOORA.....	42
TOORA UUDESSA LIITOSSA.....	59
PAAVALI JA TOORA.....	81
TOORA JA LAITTOUUDEN SALAISUUS.....	102
USKOVIENTEN VELVOLLISUUDET UUDESSA LIITOSSA.....	123
TOORA JA UUDEN LIITON JUMALANPALVELUS.....	149
ISRAEL JA JUMALAN VALTAKUNTA.....	163
ISRAEL JA ENNALLEENASETTAMINEN.....	179
ISRAEL JA ANTISEMITISMI.....	190
ISRAEL JA MESSIAAN VALTAKUNTA.....	220
ISRAEL JA IANKAIKKINEN HERRAN VALTAKUNTA.....	250
LÄHDEKIRJALLISUUTTA.....	267

Kirjan hinta:

- 10 euroa/kpl + toimituskulut; yksittäin tilattuna

- 7 euroa/kpl + toimituskulut; vähintään 10 kpl erissä tilattuna

Tilaukset:

Israel-Apu ry

Risto Tani

Tanintie 35

36520 Raikku

Puh. (03) 376 7513

E-mail: rt471@dnainternet.net

MESSIAAN TULEMUKSEN MERKIT

Noin kaksi vuosituhatta sitten opetuslapset esittelivät Mestarilleen kauniin Jerusalemin temppelin rakennuksia. Jeshua Messias eli Jeesus Kristus vastasi heille, että temppeli tulee tuhoutumaan niin perusteellisesti, ettei jää kiveä kiven päälle. Vastauksesta järkyttyneet opetuslapset kyselivät vähän myöhemmin Mestariltaan Öljymäellä, että milloin tämä tulee tapahtumaan ja mikä on merkinä Hänen tulemuksestaan ja aikakauden lopusta?

Vastauksena opetuslasten kysymyksiin Jeshua Messias eli Jeesus Kristus piti profeetallisen puheen, jossa Hän kertoi monia asioita ja tapahtumia, jotka toteutuisivat maailmassa merkkeinä temppelin hävitykselle, Messiaan tulemukselle ja aikakauden lopulle. Tämä Messiaan profeetallinen puhe on kirjoitettu meille Matteuksen evankeliumin lukuihin 24 ja 25, Markuksen evankeliumin lukuun 13 ja Luukkaan evankeliumin lukuun 21. Profeetallisen puheen sisältö on hyvin laaja ja moninainen. Osa puheesta kertoo niistä merkeistä, jotka edelsivät Jerusalemin temppelin tuhoa roomalaisten sotajoukkojen toimesta v. 70. Pääosa Messiaan profetiasta käsittelee niitä merkkejä, jotka edeltävät Hänen tulemustaan ja ns. Pyhän Hengen ja seurakunnan aikakauden loppua maailmassa. Näiden merkkien joukossa on mm. eksytystä, sotauutisia, kapinoita, sotia jopa maailmansotaan saakka sekä moninaisia merkkejä luomakunnassa ja suurta ahdistusta maailmassa. Tärkein Messiaan tulemuksen ja aikakauden lopun merkki on Jumalan omaisuuskansa Israel ja sen ympärillä tapahtuvat asiat ns. lopun ajassa.

Tämä kirja tarkastelee Jeshua Messiaan profeetallista Öljyvuoren puhetta ja siihen liittyviä muita Raamatun profeetallisia tekstejä sekä vanhassa että uudessa testamentissa. Nämä profeetalliset merkit, joista monet ovat toteutuneet tai ovat toteutumassa silmiemme edessä, osoittavat selkeästi, että olemme lähestymässä Messiaan tulemusta ja Jumalan säätämää tämän armotalouskauden loppua. Näiden merkkien toteutumisen silmiemme edessä tulisi herättää valvomista ja rukoilemista jokaisen Herraansa odottavan sydämessä sekä vaikuttaa meissä tahtomista ja tekemistä, että Jumalan valtakunnan ilosanoma saavuttaisi mahdollisimman monet ennen Herramme paluutta noutamaan seurakuntaansa suuresta ahdistuksesta. Saakoon tämä kirja omalta osaltaan olla edesauttamassa Messiaan tulemuksen merkkien ymmärtämisessä ja valmistautumisessa Herramme tuleukseen.

SISÄLTÖ (pääotsikot)

ESIPUHE.....	11
PROFEETALLISEN SANAN TULKINNAN PERIAATTEITA	13
JESHUAN PROFEETALLINEN ÖLJYVUOREN PUHE.....	23
MESSIAAN TULEMUKSEN MERKIT	29
VÄKEVÄ EKSYTYKSI.....	31
VÄÄRÄT MESSIAAT JA PROFEETAT.....	41
LAITTO MUUDEN VALTAAN PÄÄSY.....	49
LUOMAKUNNAN SYNNYTYSTUSKAT.....	69
ISRAEL-VIHA JA USKOVIEREN VAINO.....	76
HÄVITYKSEN KAUIHISTUS.....	89
SUURI AHDISTUS JA HERRAN PÄIVÄ.....	109
SUURI AHDISTUS JA SUURI EXODUS.....	114
HERRAN PÄIVÄ JA YKSI SEURAKUNTA.....	122
VALTAKUNNAN EVANKELIUMI JA HERÄTYS.....	128
HERRAN PÄIVÄ JA HERRAN TULEMUS.....	137
VIKUNAPUU - TÄRKEIN AJAN MERKKI.....	151
OLEMMEKO VIIMEINEN SUKUPOLVI?.....	155
USKOLLINEN PALVELIJA JA PAHA PALVELIJA.....	164
VERTAUS KYMMENESTÄ NEITSYESTÄ.....	170
OVENVARTIJOIDEN VALVONTATEHTÄVÄ.....	186
MESSIAAN TULEMUS JA KANSOJEN TUOMIOISTUIN.....	191
MESSIAANINEN RAUHANVALTAKUNTA.....	202
IANKAIKKINEN ELÄMÄ UUDESSA MAAILMASSA.....	227
LÄHDEKIRJALLISUUTTA.....	247

Kirjan hinta:

- 10 euroa/kpl + toimituskulut; yksittäin tilattuna

- 7 euroa/kpl + toimituskulut; vähintään 10 kpl erissä tilattuna

Tilaukset:

Israel-Apu ry

Risto Tani

Tanintie 35

36520 Raikku

Puh. (03) 376 7513

E-mail: rt471@dnainternet.net